

DC870
H561T

CÂU LẠC BỘ THƠ LÂM ĐỒNG

NHIỀU TÁC GIẢ

Hương thông

Thơ 3

TỪ THUỞ MANG GUỐM ĐI MỞ CỎI
TRỜI NAM THƯƠNG NHỚ ĐẤT THĂNG LONG

Huỳnh văn Nghệ

5 NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Một tâm hồn lớn
cũng như ngọn
lửa giữa trời. Ở
ra cũng trông
thấy được.

LEP TÔN STÔI

CÂU LẠC BỘ THƠ LÂM ĐỒNG

Nhiều tác giả

Thư viện tỉnh Lâm Đồng

DC. 470

Hương Thơm 3

Thơ

SỞ VĂN HÓA - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

PHÒNG ĐỊA CHÍ

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN - 2010

Lời cảm ơn

Tập thơ "Hương Thông 3" của Câu lạc bộ thơ Lâm Đồng ra đời đúng vào dịp cả nước đang náo nức hướng về Đại lễ 1000 năm Thăng Long - Hà Nội. Đúng vào lúc Tỉnh nhà đang khẩn trương chuẩn bị Đại hội Đảng lần thứ IX để tiến tới Đại hội Đảng toàn quốc lần thứ XI. Đây là dòng máu nóng chảy từ trái tim của nhiều tác giả chân thành dâng lên Đảng kính yêu, gửi về Hà Nội ngàn năm yêu dấu.

Tập thơ như một sản phẩm văn hóa tỏa đi khắp nơi, mang chút hương thông và hoa của Lâm Đồng - Đà Lạt đến với bạn đọc và thi hữu gần xa, tạo nên mối đoàn kết giao hòa giữa những con người mới đang ngày đêm điểm tô cho đất nước quê hương.

Nhân dịp kỷ niệm 10 năm thành lập Câu lạc bộ thơ Lâm Đồng, Ban Chủ nhiệm Câu lạc bộ xin gửi lời tri ân đến Ban Tuyên giáo Tỉnh ủy, Đài Phát thanh truyền hình Lâm Đồng, Báo Lâm Đồng, Hội Văn học nghệ thuật Lâm Đồng, Sở Lao động - Thương binh và xã hội Lâm Đồng, Công ty Cổ phần Du lịch Lâm Đồng, Công ty Cổ phần Thực phẩm Lâm Đồng, Cty Xăng dầu Nam Tây Nguyên, Viện Nghiên cứu Hạt nhân Đà Lạt, trường Đại học Đà Lạt, Ngân hàng Nông nghiệp và Phát triển nông thôn Lâm Đồng, Bưu điện Lâm Đồng, Học viện Lục quân Đà Lạt, Cơ sở Vườn Thương hồ Tuyển Lâm, UBND Phường 9, UBND Phường 3 thành phố Đà Lạt, trường Tiểu học Nguyễn Trãi và đặc biệt là Trung tâm Văn hóa tỉnh Lâm Đồng đã tạo mọi điều kiện cơ sở vật chất giúp đỡ Câu lạc bộ hoạt động trong 10 năm qua.

Ban Chủ nhiệm Câu lạc bộ thơ Lâm Đồng thành thật cảm ơn các cơ quan ban ngành, trường học đặc biệt là các hội viên và thân nhân của họ, bằng tình thần và vật chất đã động viên, khuyến khích chúng tôi sáng tác và biên soạn tập thơ này. Xin cảm ơn Nhà xuất bản Thanh niên, Xí nghiệp Bản đồ Đà Lạt đã giúp đỡ tận tình để tập thơ nhanh chóng đến tay người đọc trong những giờ phút lịch sử đáng ghi nhớ của năm 2010.

Kính chào trân trọng!

BAN CHỦ NHIỆM CÂU LẠC BỘ THƠ LÂM ĐỒNG

LỜI GIỚI THIỆU

Câu lạc bộ Thơ thuộc Trung tâm Văn hóa Tỉnh Lâm Đồng được thành lập từ ngày 19/02/2000, đến nay đã tròn 10 tuổi. Đây là một Câu lạc bộ hoạt động có sự hỗ trợ của Nhà nước mà cụ thể là Trung tâm Văn hóa Tỉnh. Người đề xướng với Trung tâm Văn hóa thành lập Câu lạc bộ Thơ là nhà văn Lê Công, nhà thơ Hoàng Mai và nhà thơ Lê Bá Cảnh. Ban chủ nhiệm được hội viên tín nhiệm bầu qua ba kỳ Đại hội và hoạt động hoàn toàn tự nguyện, đầy nhiệt tình và sáng tạo. Từ đầu năm 2010 đến nay, Câu lạc bộ Thơ đã tổ chức được chín buổi sinh hoạt chuyên đề.

Đa số hội viên của Câu lạc bộ Thơ là người cao tuổi, một số trung niên là người yêu thơ và các em sinh viên khoa Ngữ văn Trường Đại học Đà Lạt.

Mười năm qua, Câu lạc bộ đã sinh hoạt được 150 lần với nội dung phong phú, đa dạng. Đã phối hợp và tổ chức riêng tám lần đêm thơ Nguyên tiêu, hai lần phục vụ các tiết mục cho Lễ hội Vua Hùng ở Đà Lạt, cho Festival Hoa Đà Lạt.

Ngoài sinh hoạt định kỳ, Câu lạc bộ Thơ còn tổ chức đi giao lưu thơ nhạc ở các huyện trong tỉnh cũng như các tỉnh bạn, gây được tiếng vang trong xã hội.

Có thể nói đây là một Câu lạc bộ hoạt động có hiệu quả. Ngoài sinh hoạt chuyên môn, Ban chủ nhiệm Câu lạc bộ còn đi đến tận nhà các hội viên đau yếu, các gia đình hội viên gặp hoạn nạn để thăm hỏi, tặng hoa, tặng quà, tặng sách và tranh ảnh ... nhân các ngày kỷ niệm của đất nước. Khi hội viên qua đời được Câu lạc bộ phúng viếng, viết diếu văn, phối hợp với gia đình tổ chức chu đáo. Hàng năm, Câu lạc bộ còn tổ chức giao lưu tặng quà cho Hội Người mù và Trung tâm Bảo trợ xã hội Tỉnh Lâm Đồng.

Về việc nâng cao chất lượng chuyên môn, Câu lạc bộ đang tiến hành rà soát lại chất lượng hội viên để cấp, đổi thẻ mới. Tiếp tục duy trì các buổi sinh hoạt chuyên đề, mời một số nhà thơ, nhà phê bình có uy tín phân tích, đánh giá tác phẩm của hội viên. Sắp

tới Câu lạc bộ sẽ tổ chức thêm một nhóm thơ Đường và nhóm thơ pháp. Câu lạc bộ luôn quan hệ tốt với các hội viên của Hội Văn học - Nghệ thuật tỉnh để tiếp tục mở rộng sân chơi, đón mời các nhà thơ mới vào Câu lạc bộ Thơ. Câu lạc bộ luôn duy trì và phát triển một đội văn nghệ bao gồm những giọng hát hay, những giọng ngâm hay để phục vụ các cuộc sinh hoạt định kỳ, các cuộc giao lưu và phục vụ các nhiệm vụ chính trị của địa phương. Điển hình như giọng ngâm thơ của Quang Đông, của Minh Nguyệt, của Quách Thị Long, Kim Quế, Hồng Thịnh. Họ là những gương mặt đẹp góp phần nâng giá trị của bài thơ lên rất nhiều

Trong mười năm, ngoài sinh hoạt bề nổi, Câu lạc bộ còn ra được 2 tập thơ: “Hương thông 1” và “Hương thông 2” có chất lượng. Để chào mừng Đại lễ 1.000 năm Thăng Long - Hà Nội Câu lạc bộ cho ra mắt tập “Hương thông 3” phục vụ bạn đọc. Nội dung viết về quê hương, đất nước, ca ngợi Đảng, Bác Hồ kính yêu.

Nhận xét về thơ của Câu lạc bộ, Chủ nhiệm Câu lạc bộ thơ, nhà thơ Hoàng Mai nói: “Có những nhà thơ, thơ của họ lớn hơn cuộc đời của họ và ngược lại có những người làm thơ, cuộc đời của họ lớn hơn thơ họ rất nhiều”. Theo chị thì đa số hội viên của Câu lạc bộ nằm trong trường hợp thứ hai. Thơ của một số hội viên Câu lạc bộ có thể chưa hay nhưng cuộc đời cách mạng của họ là bài thơ lớn và đẹp nhất. “Bởi chính họ là những người đang giữ lửa cho cách mạng” như đồng chí Bí thư Tỉnh ủy Nguyễn Hoài Bảo nói ngày đồng chí thường đến tham dự với Câu lạc bộ.

Hy vọng tập thơ “Hương thông 3” sẽ đóng góp một phần đáng trân trọng vào hoạt động Văn học nghệ thuật của tỉnh nhà nói riêng và của cả nước nói chung, chào mừng Đại lễ 1.000 năm Thăng Long - Hà Nội. Góp phần cho vườn hoa nghệ thuật thêm phong phú, trở thành món ăn tinh thần của bạn đọc trong tỉnh và cả nước.

Trân trọng kính chúc bạn đọc gần xa lời chào sức khỏe, thành đạt và hạnh phúc.

LÊ CÔNG

Nguyên Chủ nhiệm CLB Thơ Lâm Đồng ngày đầu thành lập
Phó chủ tịch Thường trực Hội VHNT Lâm Đồng

MỘT VÀI CẢM NHẬN VỀ THƠ QUA TẬP HƯƠNG THÔNG 3

Người ta kể chuyện đời xưa, một nhà thi sĩ nọ trông thấy một con chim bị thương rơi xuống bên chân mình. Thi sĩ thương hại quá, khóc nức lên, quả tim cùng hòa một nhịp với sự run rẩy của con chim sắp chết. Tiếng khóc ấy, dịp đau thương ấy chính là nguồn gốc của thơ ca.

Câu chuyện có lẽ chỉ là một câu chuyện hoang đường, song không phải không có ý nghĩa. Nguồn gốc cốt yếu của thơ là lòng thương người và rộng ra là thương cả muôn vật, muôn loài. Nói một cách khác, nhà thơ phải biết quên mình trong ngoại cảnh.

Các bạn thử hình dung: đây là cảnh một rừng thông, ngày ngày biết bao nhiêu người qua lại. Nhưng bao nhiêu người qua lại cũng chỉ mãi suy tính xem rừng thông này hàng năm sẽ lấy được bao nhiêu nhựa thông, bao nhiêu củi thông? Có người còn mưu toan đốt cả rừng thông để tăng diện tích cho mình. Cho đến lúc, có người đi qua nhìn cảnh rừng thông, say đắm với hương thông, đắm mình trong thiên nhiên và chỉ vì mẩn cảnh rừng thông mà biết quên mình trong cảnh. Và từ lúc đó mới có thơ ca.

Cảnh trời với lòng người cũng như một khu rừng sâu thẳm. Hoa cỏ hương thơm sắc lạ vô cùng mà người đời là khách vào rừng, vì còn phải mưu cầu sự sống, nên họ chỉ lo bẻ măng, đào củ. Bao nhiêu cảnh đẹp, bao nhiêu hiện tượng ly kỳ họ đều bỏ qua, không cần biết, không cần thưởng thức. Cuộc sống vật chất như một tấm màn đen

ngăn trí giác người ta lại. Vén tấm màn đen ấy lên, tìm cho ra cái hay, cái đẹp, cái lạ trong cảnh trí thiên nhiên và trong tâm hồn con người. Mượn lời thơ, tiếng hát, bức tranh, làm cho mọi người cùng nghe, cùng thấy, cùng cảm. Đó phải chăng là nhiệm vụ của nghệ thuật nói chung và thơ ca nói riêng. Làm tròn nhiệm vụ ấy, nhà thơ sẽ quên mình, sẽ thoát mình ra khỏi phạm vi hẹp hòi của bản thân để sống cái đời của mọi người, mọi vật. Thơ sẽ thể hiện sự sống muôn hình vạn trạng. Hơn thế nữa, nó còn sáng tạo ra sự sống, cải tạo sự sống, đưa con người đến cái chân - thiện - mỹ. Hiểu được như thế nên mười năm qua, những nhà thơ cao tuổi của Câu lạc bộ Thơ Lâm Đồng luôn say mê sáng tác. Họ không xem thơ như một thứ trò chơi trí tuệ bình thường mà họ rất hiểu cái đẹp trong thơ là những tình cảm, những cảm giác có sức mạnh trau dồi, tô điểm cho con người và trao cho thế hệ mai sau một ý nghĩa sâu rộng.

Trải qua hai cuộc chiến tranh, trở lại cuộc sống bình thường với bao lo toan vất vả. Những Cựu chiến binh, những cán bộ hưu trí, những công dân có trách nhiệm đang sinh hoạt ở CLB Thơ luôn tỉnh táo, kiên trì, dũng cảm và trên hết là một tấm lòng bền bỉ, thành thực. Thành thực với cuộc sống và thành thực với chính mình. Chỉ có thế mới nhanh chóng xóa đi những vết thương do chiến tranh để lại. Và một trong những công cụ hữu hiệu nhất để hàn gắn lại những vết thương ấy là sinh hoạt văn hóa dưới dạng thơ ca.

Thơ ca với khả năng kỳ diệu của nó có thể thức dậy những phẩm chất nhân bản còn tiềm ẩn trong những ngõ ngách sâu kín của tâm hồn con người. Khả năng sáng tác

tuy ở mức độ khác nhau nhưng thơ của bất kỳ hội viên nào cũng giúp họ cảm nhận tốt để biến thành hành động đẹp. Thơ như đánh thức trong họ những cảm xúc, những tâm sự mà trước nay có thể dấu kín hoặc quên lãng. Nhiều tác giả cảm động phát hiện trong mình còn có một dây đàn nữa mà bấy lâu nay vẫn câm lặng. Họ cảm thấy cần phải phát động nó để tâm hồn mình thật sự được hòa âm, không lẽ gì trở nên đơn điệu! Và những bài thơ, những tập thơ lần lượt ra đời. tiếng thơ vang lên từ cái địa chỉ đỏ là ngôi nhà chung của Câu lạc bộ, tỏa về các khu dân cư, vút lên từ các cuộc giao lưu, lan sang nhiều Tỉnh Thành trong cả nước. Người ta quý mến chưa hẳn là cái tài mà là cái tâm của người viết. Vì cuộc đời của họ còn đẹp và trọn vẹn hơn bài thơ rất nhiều. Ta bắt gặp ở đây những gương mặt sáng láng, có tài có đức như nhà thơ cao tuổi Đại tá Mai Xuân Cảnh, Xuân Thùy, cụ Ngô Tú, Kỹ sư Trần Đình Thảo, Nguyễn Hùng, Thủy Trường, Nguyễn Thanh Lược, Cựu nhà giáo Ngô Xuân Chữ, Kỹ sư lâm nghiệp Phạm Ngọc Thuận, Phan Huy Minh, Lê Ích Ngãi. Nhà thơ nữ Thanh Toàn, Hoàng Mai, Mai Lan, Hạnh Nguyên, Xuân Đài, Mộng Hoài Nhân, Đinh Ly, Phan Khoái, Kim Quế... Những cây bút với những bài thơ mộc mạc chân thành, thấm đẫm tình người như Hòa Bình, Thanh Lịch, Đinh Hùng, Trà Mi, Bùi Thị Thêm, Hoàng Thị Phương Châm, Quách Thị Toàn, Nguyễn Văn Phương, Hoàng Cư, Phạm Ngọc Hằng, Nguyễn Thị Xiếu, Hồ Đức Lung, Hoàng Sướng... Chưa kể những cây bút bán chuyên nghiệp từ Hội Văn học Nghệ thuật vì yêu mến Câu lạc bộ đã thường xuyên đến sinh hoạt và góp bài trong các tập thơ như nhà thơ Lê Bá Cảnh, nhà văn Lê Công, nhà thơ Phạm Vũ, Hà Đức Ái, cố nhà thơ quen biết Hà Linh Chi. Sức thu hút của Câu lạc bộ còn kéo các cây bút từ các nơi

vào cuộc như bác Nguyễn Văn Sáu, Nguyễn Đức Diệu, Phạm Xuân Thu (Di Linh), Sơn Bình (Ninh Thuận), Nguyễn Toán (Xuân Trường), Lê Tuấn Việt (Hà Nội), Ngọc Lân (Bảo Lộc)... Đặc biệt, từ bút tích ghi lại của nữ sĩ Tương Phố, do ông Thái Bình Dương (cháu nội) cung cấp. Những bài thơ về lòng yêu quê hương đất nước và nỗi buồn của người dân mất nước của bà được Câu lạc bộ đón nhận như những di sản văn hóa quý. (Ngoài “Giọt lệ thu” và “Mưa gió sông Tương” đã nổi tiếng trên văn đàn Việt Nam trong những năm 20 của thế XX). Hội Nhà văn Việt Nam mà đại diện là nhà thơ Hữu Thỉnh cho biết bà là một trong hai nữ sĩ Việt Nam có mặt trên lễ đài trong ngày Bác Hồ đọc tuyên ngôn độc lập tại vườn hoa Ba Đình.

Trong bài viết này chúng tôi muốn nhắc đến cây bút tiêu biểu cho ngành xăng dầu Nam Tây Nguyên Nguyễn Huynh, thơ anh là loại thơ trữ tình phổ nhạc được công chúng chào đón nồng nhiệt.

Với tinh thần đừng để mai một nghệ thuật thơ Đường. Cùng với nhiều thể loại thơ phong phú khác, các nhà thơ ngay từ đầu đã sớm khôi phục nghệ thuật truyền thống của thể thơ Thất Ngôn Bát Cú. Từ đó Thơ Đường được vực dậy như có “phép thần”. Hàng trăm bài thơ thể loại này ra đời nhanh chóng được sự chú ý của công chúng yêu thơ trong Tỉnh, của các đoàn văn nghệ sỹ đến giao lưu với Câu lạc bộ như: Bắc Ninh, Hà Nội, Bến Tre, Quảng Nam Đà Nẵng, Quận Tân Bình thành phố HCM, Hà Tĩnh, Bình Định, Hội Cựu học sinh sinh viên Sài Gòn-Gia Định trước năm 1970, đặc biệt là Hội thơ Phan Rang, Ninh Thuận... Thế mới biết sức sống của nghệ thuật thật âm thầm mãnh liệt, cứ ngỡ mất đi, cứ ngỡ chìm trong quên lãng mà luôn luôn tồn tại, đầy sức sống.

Ngoài những bài thơ ca ngợi quê hương, đất nước, nhiều cây bút còn hướng ý tưởng độc đáo của mình vào công cuộc chống tiêu cực theo tư tưởng đạo đức Hồ Chí Minh. Tuy lời thơ có hóm hỉnh, hài hước, nhưng toát lên vẫn là những nỗi buồn trước thời cuộc. Cái buồn trong thơ họ là cái buồn không bao giờ có ở những kẻ dửng dưng, ghẻ lạnh trước cuộc sống, mà đó chính là cái buồn làm nên vị mặn của cuộc đời, nỗi buồn mà thiếu nó trong thơ, niềm vui sẽ không còn ý nghĩa. Nhà thơ Xô Viết Xtê-han-Sipatrôp gọi nỗi buồn là "Chị em sinh đôi với niềm vui". Người yêu thơ luôn yêu mến những bài thơ vui nhưng vẫn yêu đến nồng nhiệt những bài thơ thoang thoảng nỗi buồn. Bởi hạnh phúc nào mà không phải trả giá! Ai cũng phải trải qua gian khổ, hy sinh mới có được cái hạnh phúc giản dị là được trở lại làm một con người bình thường với tất cả những niềm vui, nỗi buồn, những sung sướng và khổ đau.

Khơi lại mạch nguồn trong trẻ của thơ. Với tấm lòng và đôi mắt tinh tường của người cầm bút. Chúng ta đang hướng tới ngày mai, mà trước mắt là hướng về ngày mảnh đất thiêng của ông cha: Hà Nội, đang náo nức kỷ niệm 1.000 năm tồn tại và phát triển. Ngày Đại hội Đảng Tỉnh Lâm Đồng lần thứ 9 và Đại hội Đảng toàn quốc lần thứ 11. Đó là những dấu ấn không thể phai mờ trong lòng mỗi chúng ta.

HOÀNG MAI

Chủ nhiệm CLB Thơ Lâm Đồng

HÀ ĐỨC ÁI

Hà Nội của tôi ơi

Xa Hà Nội bao nhiêu năm thăm thăm,
Ba mươi sáu phố phường lạ lắm phải không em?
Bến tàu điện bờ hồ mỗi lúc leng keng
Người đến, người đi vẫy tay đưa tiễn
Nay xa rồi, còn đâu nữa rừng rừng...
Cây sung nằm soi bóng nước Hồ Gươm
Hàng phượng đỏ, ve gọi hè rực rỡ
Đêm cuối thu thơm nồng hương hoa sữa
Hàng sấu già xào xạc lá vàng rơi
Cầu Thê Húc, cong cong hàng mi đỏ
Tháp Bút - Đài Nghiên tô vẽ chữ trời
Tóc liễu xòa, tóc thu thả buông lơì
Đền Ngọc Sơn châm hương cầu nguyện.
Xin cho hai con mãi được thành đôi,
Lời tâm nguyện tự đáy lòng linh ứng
Thành vợ nên chồng, đi xây Hà Nội mới xa xôi
Nơi Lâm Hà thăm thăm phương trời,
Nay về thăm Thăng Long thời đổi mới.
Đường rộng nhà cao, lạc lối tìm nhà,
Còn biết bao những đứa con xa,
Dù ở nơi đâu đều hướng về Hà Nội.
Nhớ ngàn năm Thăng Long nguồn cội
Hà Nội của tôi ơi!

Nghiêng

*Qua cầu rớt ánh trăng **nghiêng**
Dòng sông **nghiêng** bóng con thuyền chơi vơi
Chờ em **nghiêng** nửa cuộc đời
Gặp rồi **nghiêng** cả núi đồi vào anh.*

Ánh mắt

*Bất ngờ gặp ánh mắt nhìn
Đi rồi ngoảnh lại ngỡ mình quen nhau
Mắt anh mọc ở đằng sau
Đừng nhìn anh thế mà đau con đường.*

Hồi xuân

*Bên cầu dòng nước uốn quanh
Em nghèo ngồi đọc thơ anh bỗng giàu
Thơ ta nhuộm biếc mắt nhau
Nửa xuân gập lại mái đầu lại xanh.*

Mẹ xưa

*Cánh cò sỏi nắng đồng chiêm
In trên lưng mẹ nỗi niềm xót thương
Đĩa đồng chằng chịt chân vương
Hóa thân đời mẹ, da xương cánh cò.*

Nguyễn Bí thư Tỉnh ủy : đ/c Nguyễn Xuân Du và đ/c Nguyễn Hoài Bảo
luôn quan tâm đến CLB trong những năm đầu thành lập

Cổ nhạc sĩ Sóng Trà

Hà Nội của lòng tôi

Nhạc : SÓNG TRÀ

Thơ : HOÀNG MAI

Sông Hồng ơi tôi đã nhận ra Người như nhận lại một
 người em gái. Khi tôi đi chỉ mới vừa tập nói mà nét
 xuân nay đã thấm làn môi. Khi tôi đi đất lở đất
 bồi, Khi trở lại đất thành châu ngọc. Lắm Đồng xa
 xói mòn chân tôi đi khắp, Khi trở về nghẹn ngào Hà Nội
 ơi. Mùa xuân xưa chim én đến tìm tôi
 và nhận ra tôi nơi xóm nhỏ. Mùa xuân nay én
 cùng trở lại dào dạt sông Hồng tiếng hát vang xa.
 Dào dạt sông Hồng tiếng hát vang xa.

Hai mươi năm trở về Hà Nội

Nhạc: VI QUỐC HIỆP

Thơ: HÀ ĐỨC AI

Tự sự - sâu lắng

Với với hai mươi năm tôi trở về Hà Nội. Thân quen quá sao
 mà vẫn ngỡ ngỡ. bến tàu điện xưa đâu còn nữa, dẫu phố
 kia phương cháy ven hồ. Hai mươi năm xa Hà Nội yêu
 đâu Thăng Long ơi đã bao đêm trăng trở chiều hoa
 Mùa hoa
 sữa ngát hương người em gái dễ thương Hà Nội đẹp bốn mùa
 cúc giữa thu tà áo trắng thướt tha Hà Nội đẹp bốn mùa
 hoa. Hai mươi năm xa Thủ Đức yêu dấu xây Hà Nội ở giữa cao
 hoa. Hai mươi năm xa Thủ Đức yêu dấu xây Hà...
 nguyên. Nội ở Lâm Đồng. ơi Thăng Long còn nhớ hay
 quên. hai mươi năm thồn thức nhớ Hồ Gươm. Ơi Thăng Long còn đó trong
 ta. Thăng Long ơi lòng mãi nhớ người.

Nhà giáo Trần Thị Tâm
Hiệu trưởng trường
tiểu học Nguyễn Trãi
đảm vì được đề nghị
trưởng Huân chương
Lao động hạng 3

Bài ca Trường Tiểu học NGUYỄN TRÃI

Tự hào - Tha thiết

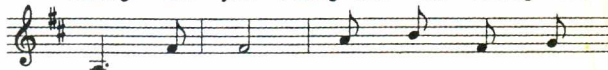
Nhạc và lời : VI QUỐC HIỆP

Nằm bên đồi thông xanh là trường em mến

thương. Em yêu trường của em Trường Tiểu

học Nguyễn Trãi. Quanh mái trường thên

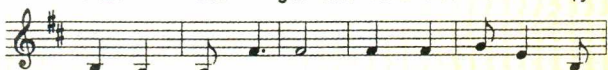
thang những mùa hoa Anh đào.

Ngày ngày em đến lớp nhớ tiếng trống trường xôn

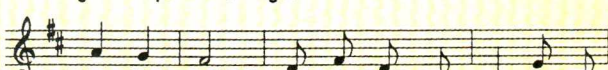
xao. Em ghi nhớ năm điệu Bắc Hồ dạy

em làm việc tốt. Em thi đua với bạn làm

người học trò ngoan. Mai sau khôn lớn dẫu

xa mái trường, màu áo xanh biển trời em càng

1. thêm yêu quê hương. (Em...) ...thêm nhớ mái trường.

2. Trường Nguyễn Trãi thân
Bạn đã đến thăm
yêu của chúng ta. Mai sau khôn lớn
Đà Lạt chúng tôi xin hãy đến
em chẳng thể nào quên. Nhớ những lời thầy cô
thăm mái trường đẹp xinh. Nhớ những nụ cười tươi
dạy em gắng học tốt. Vì
gặp nhau bao triu mến. Ngân
tương lai mai sau của chúng ta, ôi!
cánh tay vươn cao chào nắng mai. Mai
vinh quang nước non Việt về vang. Nhớ mãi
sau đất nước thêm bao học trò ngoan. Nhớ mãi
trường dạy em vì tương lai hạnh phúc. Vinh danh
trường dạy em vì tương lai hạnh phúc. Vinh danh
lá cờ đầu, tự hào thay trường em.
lá cờ đầu, tự hào thay trường em.

ÔNG THỊ HÒA BÌNH

Nguyên tiêu nhớ Bác

*Bác ơi! Nhớ Bác... Nguyên tiêu
Bốn phương lặn lội vì yêu dân lành
Trả ta biển bạc rừng xanh
Trả ta trâu khỏe để anh đi cày
Mênh mông đồng lúa to cây
Cơm thơm trắng muốt gừng cay đậm đà
Rau tươi vườn tím hoa cà
Nhà cao cửa rộng đàn gà nhỏ to
Chiêm mùa thóc chất đầy kho
Ao, chuồng, cá, lợn, đàn cò dạo chơi
Công nghiệp hóa cao ngất trời
Tinh thần văn hóa đời đời ấm no.*

Chúng con nguyện theo lời Bác

Năm xưa Bác chở trăng ngân
Bác bàn quân sự dưới vầng trời cao
Trên sông ngập ánh cờ sao
Bác đem tâm huyết vượt bao nhiêu ngàn
Vòng quanh thế giới gian nan
Mong manh áo vải ngập tràn tình quê
Niềm tin vững bước Bác về
Nhóm lên ngọn lửa miền quê rộn ràng
Vua Hùng dựng nghiệp nước Nam
Bác cháu giữ nước ngày càng thấm tươi
Vẫy tay Bác nở nụ cười
Nguyện đem tâm huyết học Người năm xưa.

Lưu luyến

Thương nhau đâu quản ngại đường xa
 Hội ngộ nhân mùa lễ hội hoa
 Chén rượu tương phùng vui nghĩa bạn
 Câu thơ giao cảm ấm tình già
 Tri âm chưa thỏa niềm tâm sự
 Văn bút còn thơm vận xướng hòa
 Lưu luyến nhìn nhau giờ tiễn biệt
 Hẹn ngày tái ngộ bạn cùng ta!

Tạ lòng

Nâng ly già biệt bạn tri ân
 Nhớ bữa bên nhau chén tẩy trần
 Tâm sự đôi trao chưa mấy chốc
 Thời gian vùn vụt đã hai tuần
 Hân hoan lúc đến yêu phong cảnh
 Bịn rịn khi về nhớ bạn thân
 Đáp nghĩa thanh cao bao mặc khách
 Tạ lòng thi hữu mối tình thâm!

LÊ CÔNG

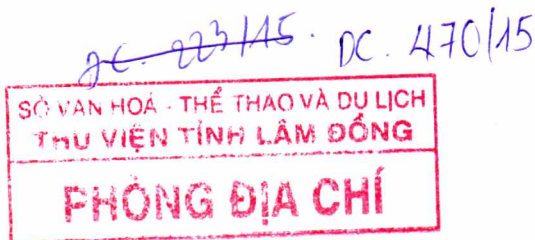

Nhớ Đà Lạt

*Dù đi bốn phương trời anh vẫn nhớ
Đà Lạt em duyên dáng, dịu dàng
Giữa phố đông người, anh nhớ phố bình yên
Trong nắng ấm anh nhớ trời xanh mát*

*Đà Lạt ơi với rừng thông bát ngát
Ru hồn ta mỗi buổi bình minh
Và nơi kia phố đứng nghiêng mình
Làn sương sớm choàng lên tình tự*

*Mái tóc ai buông dài trên phố
Dòng Cam - Ly sáng một màu thương
Hồ Xuân Hương ai khéo đặt tên
Cho thuyền anh bơi hoài không mỏi*

Cỏ xanh mướt đồi Cù nín lấy
Bàn chân ai chẳng thể bước đi
Thấp thoáng đồi thông trắng đã hiện lên
Chàng thi sĩ đứng dưới trăng ngơ ngẩn

Đà Lạt ơi với bao nhiêu quyến rũ
Rừng ái ân tình tứ gọi ta
Thung lũng Tình yêu, chiều tím chan hòa
Ta hãy ở đừng về em nhé

Em có nghe trái tim anh cuộn sóng
Để dạt dào đổ xuống Prenn
Chiếc cầu em qua tắm những làn sương
Anh muốn hóa triệu giọt sương thấm mãi...

Lặng lẽ

Có thể chiều nay anh rất bận
Em chẳng thể nói nhiều
Nơi em làm, lặng lẽ bao nhiêu
Chưa nói hết những điều muốn nói

Nơi em ở mỗi người, mỗi xứ
Trước lạ sau quen, thành đồng chí, bạn bè
Cùng chung việc xây Lò nguyên tử
Cho ước mơ hạnh phúc hòa bình

Và chiều nay, em xin kể cùng anh
Nơi em ở, có những người rất trẻ
Say thác lũ dây chuyền, ánh sáng xanh bức xạ
Quên thời gian, tóc bạc trắng từng giờ

Nơi em ở mùa đông về có lạnh
Vào ca ba, vợ thức đợi chờ chồng
Mỗi tia xạ có làm em mệt mỏi
Để cho đời sức khỏe đó anh!

Nơi em ở có bao người thầm lặng
Ánh mắt nhìn xuyên vũ trụ không gian
Bất hạt cát vô thức cũng cất lời mách bảo
Cho con người nhìn thấu đáy đại dương...

Dẫu chưa hết những điều muốn nói
Em vẫn gửi cho anh từ đỉnh Lang-Bian này
Với ánh sáng từ lò nguyên tử
Sẽ là mặt trời nhân tạo ngày mai

Thành phố ngàn hoa

Đà Lạt Thành phố ngàn hoa
 Thiên nhiên ưu đãi chúng ta hưởng cùng
 Thông reo gió thổi toàn vùng
 Đêm về đèn chớp chớp chùng thấp cao
 Thành Phố truyền thống tự hào
 Thống nhất đất nước, cao trào dựng xây
 Bác Hồ tư tưởng cao đầy
 Hùng Vương dựng nước đất nầy dân ta
 Hy sinh đánh đuổi Mỹ ra
 Đã giành độc lập Hoan Ca ba miền
 Toàn dân phong thái dịu hiền
 Trăm năm phát triển nối liền Tây Nguyên
 Điểm hẹn du lịch thần tiên
 Nhà nghỉ khách sạn ưu tiên hàng đầu
 Lan, hoa, rau, quả, tầm dâu
 Công nghệ nhà máy đường cầu khả thi
 Chào mừng Thành Phố đúng kỳ
 Trăm mười năm lễ, phát huy không ngừng
 Kỷ niệm hoành tráng từng bừng
 Làm thơ đánh dấu, tinh thần vẻ vang.

Cung Chúc Tân Xuân

*Cung kính nguyện cầu đấng tổ tiên
Chúc chung nhân loại sống bình yên
Tân Niên hạnh phúc đồng an lạc
Xuân về đất lộc hưởng hồng thiên*

*Đốt pháo thăng thiên đón xuân sang
Hoa đào rực rỡ cúc mai vàng
Tân Niên Canh Dần chúc thành đạt
Du xuân hái lộc cát tường an*

*Tổng cựu nghinh tân đón xuân sang
Đời đạo âm dương hiệp chung đàn
Chúa xuân bất tận đang nối tiếp
Xuân đi xuân đến mãi không tàn.*

ĐÔNG XUÂN CẢNH

Ngày thơ nhớ Bác

BÀI 1

*Ngày thơ nhớ Bác cả thành hoa
Vui tết Nguyên Tiêu khắp mọi nhà
Nhớ Việt Bắc dành thiên hiểm địa
Nhớ Lô Giang nổi trận phong ba
Thuyền trắng chở tướng bàn Kim Sách
Vách núi che quân chống thiết xa
Chiến thắng Đông Xuân cơ hội mở
Non nam vang dậy tiến quân ca*

BÀI 2

*Nguyên tiêu vàng vạc ánh trăng tròn
Lồng lộng sáng soi khắp nước non
Đạo đức Bác Hồ vằng nguyệt ấy
Công ơn trời biển, dạ không mòn*

Ngàn hương thông nở rộ mùa hoa

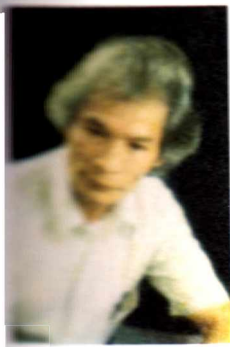
Đợt rét đậm Canh Dần đã hết
Ánh dương quang đánh thức mầm xanh
Trời trong mây tạnh gió lành
Đón xuân Tân Mão long lanh sắc màu

Chúc thi hữu trong Câu lạc bộ
Ngàn hương thông nở rộ mùa hoa.
Hương rừng lan tỏa gần xa
Đam Rông, Ninh Thuận cùng nhà giao lưu.

Thơ ca nhạc nở đều hàng tháng
Tay trong tay tình bạn, tình thơ
Xuân về đây ấp mộng mơ
Khỏe vui phấn khởi phát cờ tiến lên

Chúc lãnh đạo Trung tâm Văn hóa
Quanh năm qua vất vả ngược xuôi
Đón xuân đổi nhọc làm vui
Văn hóa phát triển đẩy lùi khó khăn

Xin kính chúc nhân dân Đà Lạt
Vui xuân cùng tiếng hát xuân ca
Trong ngoài đầm ấm thuận hòa
Đắc tài đắc lộc mọi nhà đều xuân

Cây thông

Người Đà Lạt hiền hòa thơm thảo thế
Giữa ngàn thông hồ dễ mấy trăm năm
Từ cao vời chót vót - Lang Bian
Đâu cũng thấy thông rừng bát ngát.

Gỗ thông làm hộp đàn - ngân vang khúc hát
Giai điệu tình yêu dào dạt lứa đôi
Gió vi vu thông thốt thành lời
Đại hợp xướng không cần nhạc khí.

Thông với người tri âm, tri kỷ
Hôm sớm có nhau không thể phai màu
Thông làm diêm, làm hộp, làm bao
Chuốt nhỏ thanh tằm -
Góp mặt tiệc - sơn hào hải vị.

Trụ giữa mù sa nắng mưa ngạo nghệ
Làm áo chỡ che - đất nẻ núi đồi
Chặn lũ rừng không xói lở cuốn trôi
Giữ yên ả xanh tươi cuộc sống.

Làm trụ cột nhà, làm nơi mắc võng
Dựng vách ngăn tường hộp lúa đôi
Phòng cưới giường thông thơm ngát hương đời
Đêm hôn lễ sắc trời thông biếc.

Chạm bút lửa - Tranh muôn hình trác tuyệt
Từ bàn tay điêu luyện nghệ nhân
Nâng tâm hồn, vóc dáng sức thanh tân
Nét hoa mỹ thêm yêu thành phố trẻ.

Rễ thông bám sâu vào lòng đất mẹ
Nhựa lên cành, hạt hé mở mầm xuân
Cứ hiên ngang, vững chãi, lá tươi nhuần
Dù giông bão vẫn bền chân bất diệt.

Nhựa thông tỏa một làn hương thanh khiết
Bút thông là ngọn bút viết thành thơ
Gương thông xanh không gợn chút bụi mờ
Dáng quân tử vốn xưa trường cửu

Trụ giữa mù sa nắng mưa ngạo nghệ
Làm áo chỡ che - đất nẻ núi đồi
Chặn lũ rừng không xói lở cuốn trôi
Giữ yên ả xanh tươi cuộc sống.

Làm trụ cột nhà, làm nơi mắc võng
Dựng vách ngăn tường hộp lửa đôi
Phòng cưới giường thông thơm ngát hương đời
Đêm hôn lễ sắc trời thông biếc.

Chạm bút lửa - Tranh muôn hình trác tuyệt
Từ bàn tay điêu luyện nghệ nhân
Nâng tâm hồn, vóc dáng sức thanh tân
Nét hoa mỹ thêm yêu thành phố trẻ.

Rễ thông bám sâu vào lòng đất mẹ
Nhựa lên cành, hạt hé mở mầm xuân
Cứ hiên ngang, vững chãi, lá tươi nhuần
Dù giông bão vẫn bền chân bất diệt.

Nhựa thông tỏa một làn hương thanh khiết
Bút thông là ngọn bút viết thành thơ
Gương thông xanh không gợn chút bụi mờ
Dáng quân tử vốn xưa trường cửu

Trên đôi mộng mơ

(Kính tặng CBNV Khu du lịch Đôi Mộng Mơ)

*Là đôi - Đâu phải Mộng Mơ!
Mà em cứ gọi làm thơ trữ tình
Mộng mơ là của chúng mình
Của đất nước, của dáng hình núi sông*

*Mộng mơ xao xuyên trong lòng
Mỗi khi ta nhớ, ta mong một người
Mộng mơ là Mộng mơ ơi
Sao em cứ mãi rạng ngời thanh xuân.*

Vợ tôi

(Thơ vui)

Vợ tôi công trạng nhất nhà
Tảo tần thang thuốc, rượu, trà, cháo rau
Dịu hiền chăm chút ốm đau
Đêm đông ấp ủ dạt dào trong ta.

Vợ là máy giặt máy là
Vợ là cát-sét, vợ là ti vi
Đêm về vợ chẳng cho đi
Sợ vương hương lạ các dì hồi xuân
Nhỏ to vợ dạn mấy lần
Mà hương lạ cứ lần khôn quanh mình
Mỗi lần thấy vợ làm thỉnh
E rằng sấm sét lôi đình chẳng chơi

Vợ tôi là vợ tôi ơi
Mỗi khi tôi câu “bả” cười rất duyên.

NGÔ XUÂN CHỦ

Tổ quốc ta

*Tổ quốc ta huy hoàng rạng rỡ danh
Bao nhiêu kỳ tích, sáng trong lành
Muôn đời văn hiến tâm vườn mới
Vạn thuở hiền tài bước tiến nhanh
Phát lộ Hoàng Thành vui mở hội
Oai hùng Biên Phủ rộn quân hành
Đường vào xuân mới đường phơi phơi
Đất nước ngàn năm đẹp nét tranh.*

Khúc ca

Trong lòng rộn rã khúc hòa ca
Sức sống bùng lên khắp mọi nhà
Muôn thuở đất trời ngời khí tiết
Ngàn năm sức sống nét hào hoa
Đời đời đất nước bùng tâm thế
Mãi mãi giang sơn ánh sáng hòa
Khắc họa tình quê tim óc sáng
Hào hùng khí thế Việt Nam ta.

Tự bạch

Bảy sáu xuân rồi vẫn thanh thoi
Vui tươi, khỏe mạnh lại yêu đời
Quanh hồ đi bộ dầm cây số
Cơm bữa xơi đều ba bát vơi
Thơ phú giao lưu cùng bạn hữu
Chuyện cười tán gẫu có bao người
Còn lâu mới được theo tiên tổ
Tiên cảnh bỗng lai tận cõi trời

NGUYỄN TÙNG CHÂU

Cám cảnh nhà ngang

(Nhại thơ cụ Huyện Thanh Quan)

*Cám cảnh Nhà Ngang bóng xế tà
Triều Trần lưu lại mấy sai nha
Lom khom viết lách văn vài chú
Lác đác vào ra mấy bố khà
Than hời Nhà Ngang thân phận yếu
Chết thời chưa chết đã đưa ma.*

HÀ LINH CHI

Hồ Chí Minh những gì với ta

Hồ Chí Minh là khí trời ta thở
Là bát cơm ta ăn
Là căn nhà ta ở
Là chiếc giường ta nằm
Là trang sách ta đọc
Là cây bút ta cầm
Là ngọn đèn ta thắp
Là nhịp đập trái tim
Không có Người là không tất cả!

Hồ Chí Minh không của riêng tôi
Hồ Chí Minh không của riêng anh
Hồ Chí Minh không của riêng ai
Nhưng Hồ Chí Minh là tất cả
Là sự bình thường: sống, ăn, ngủ, thở
Là cây đơm chồi
Là cành trĩu quả
Là trẻ vui cười
Già không vất vả
Là em hát, tôi đàn
Là củ khoai, hạt lúa
Là con người rất đỗi Việt Nam
Hồ Chí Minh -Người là như thế.

Hồ Chí Minh viên gạch đầu tiên

Việt Nam vách đất lều tranh
Gió lùa rách mái, mưa dầm ổ rơm
Củ khoai, rễ nhút thay cơm
Bầm da ruộng rẫy, khô xương luống cày
Đầu tắt mặt tối đêm ngày
Đèn khuya gió cả, đói gầy quanh năm.

Bác Hồ viên gạch Việt Nam
Luyện từ bãi tuyết thực dân lạnh lùng
Ngày đi sóng vỗ mịt mù
Khi về đất nước sáng bừng tự do.

Em vui, em mặc áo hoa
Ngủ trong chăn ấm, ở tòa ngói cao
Thành trì rực rỡ ngôi sao
Nhớ từng viên gạch khởi đầu Việt Nam

Bác Hồ viên gạch đầu tiên
Từ trong rơm rạ xây nên lâu đài
Ta đi mang trái tim Người
Người đi - để lại muôn lời nước non.

CLB giao lưu kết nghĩa với Hội thơ Phan Rang - Tháp Chàm

HOÀNG THỊ PHƯƠNG CHÂM

Đà Lạt vào Xuân

*Đà Lạt đó quê hương xứ sở
Của những con người mát rượi hồn thơ
Đến một lần là mãi mãi ngấn ngơ
Gió... và nắng... và lòng người rộng mở*

*Bao mến thân Đà Lạt quê ta đó
Hồ Xuân Hương nước gợn giỡn với bờ
Thác Cam Ly nước đùa trắng xóa
Hồ Đankia thơ mộng một bài thơ...*

*Xuân lại về trên phố nhỏ mộng mơ
Anh đào cứ rục hồng như nhẩn nhừ:
“Đến đây nhé để khi về nhung nhớ
Đời tươi hồng nên hạnh phúc tỏa hương đưa”*

Đôi Nga yêu thương

Tôi nhớ mãi đôi Nga thuở ấy
Trạm quân y tất bật suốt ngày
Nho Quan - Ninh Bình yêu thương biết mấy
Cáng thương chuyển về hồi hải giữa ngàn cây.

Anh chị quân y cứu chữa chẳng ngại tay,
Máu ướm đầm những vết thương chiến sĩ,
Phải chính xác, phải nhanh, không chút nào ngại nhĩ,
Cái chết cận kề các chiến sĩ mỗi phút giây...

Anh thương binh có giọng hát rất hay
Phút tỉnh táo hát cảm ơn bác sĩ,
Phút đau đớn cắn môi không rên rỉ,
Vì thương mọi người dốc sức ở quanh đây.

Rừng xạc xào không một hạt mưa bay,
Mà lòng áo ai nấy đều sưng nước,
Vội chuyển cáng thương nên mồ hôi đầm ướm,
Y sĩ, dân công vững bước chung tay.

Thầy thuốc với thương binh dù mới gặp một ngày,
Đều thân thiết như bạn bè tri kỷ
Ngày mai khỏe, xa đôi Nga, xa bác sĩ,
Chiến sĩ nào cũng nhớ mãi nơi đây.

Tôi xa Nho Quan biệt biệt tháng ngày
Vẫn nhớ mãi khi hè sang tháng bảy,
Trạm quân y nhỏ thôi trên đồi Nga thuở ấy,
Thành kỷ niệm hào hùng tha thiết mãi không phai...

Tình yêu Đà Lạt

Trước kia ta ở Thủ đô
Vào Nam lên xứ sương mờ cao nguyên
Hòa cùng cảnh đẹp thiên nhiên
Trời xanh như mộng, người hiền dễ thương

*

*

*

Muôn hoa khoe sắc tỏa hương
Cúc quỳ vàng óng, bên đường sườn non
Đường chon von, núi chon von
Chưa đi đã mỗi, cười dòn dẻo chân
Hồ Xuân Hương bóng trắng ngân
Hai soi thành bốn, thi nhân mỉm cười

*

*

*

Êm đêm mát mẻ thanh thơi
Bạn bè thi hữu sum vầy bên nhau
Giữa Đà Lạt tựa Châu Âu
Xứng danh du lịch hàng đầu Việt Nam
Cao nguyên gió lộng ngút ngàn
Khéo lưu du khách tham quan thịnh tình
Chẳng hay duyên nợ trời sinh?
Tình yêu Đà Lạt thấm tình ngàn hoa.

NGUYỄN ĐỨC DIỆU

Trung Thu nhớ Bác

Con về thăm lại Thủ đô
Trung thu càng nhớ Bác Hồ, Bác ơi!
Bác đi đã bao năm rồi
Mà sao vẫn thấy Bác ngồi đầu dây
Bác đang giang rộng vòng tay
Om đàn cháu nhỏ múa vây quanh Người
Bác chia kẹo, mắt Bác cười
Trời thu Hà Nội sáng ngời niềm tin
Mặt hồ Tây sóng lặng im
Nước xanh gió thoảng giữa nền trời xanh
Cháu như thấy Bác bên mình
Nhớ bao kỷ niệm thừa mình ấu thơ
Trung thu xưa cũng như giờ
Nơi nơi nhộn nhịp trống, cờ múa lân
Trung thu nhớ Bác đôi vần
Thơ lòng dâng Bác muôn phần kính yêu

Canh Dân

*Can qua sáu chục một chu kỳ
Lặng lẽ thời gian cứ trôi đi
Thân tự lập thân từ thuở nhỏ
Mặc người ghen ghét chẳng hề chi
Cha mẹ vốn xa từ thuở ấy
Anh em đố kị cản đường đi
Sức mạnh oai phong xưng chúa tể
Rừng xanh núi thẳm - nặng tình si*

*Rừng xanh núi thẳm - nặng tình si
Mài vuốt nhe nanh thật là lỳ
Muôn thú nghe gầm đều sợ hãi
Chim muông vỗ cánh cũng bay đi
Những thế sinh tồn không thất bại
Lấy quyền trấn áp kẻ khinh khi
Xuân về tuổi thọ vừa sáu chục
Đổi mới sang trang một chu kỳ.*

Sắc Xuân

- Gió** Gió xuân nhè nhẹ mây trôi
Đưa hương ấm của đất trời mênh mang
Đưa hương sắc của đại ngàn
Hoa thơm quả ngọt ngập tràn gió xuân
- Mưa** Mưa xuân lác đác, ngọt lành
Mưa về hồi tỉnh: cây cành cũng vui
Mưa như hồi sức cho người
Ta cùng mưa quyện đất trời mùa xuân
- Mây** Mây xuân nhè nhẹ lặng trôi
Để anh khoe nắng một trời mùa xuân
Ngắm mây ta đứng tần ngần
Thương cho bao chuyện: vũ, vãn mây thu
- Nắng** Nắng xuân xua hết mây mù
Ấm tình xuân: nhớ chiến khu thuở nào?
“Nguyên tiêu trăng sáng ủa vào”
Thả hồn thi mộng ngọt ngào nắng xuân

- Hoa** Hoa xuân đua sắc đầy sân
Ngọt ngào hương vị quây quần bên ta
Mùa xuân mai đào trở hoa
Cúc quỳ vàng óng đường ra lối vào
- Búp** Búp non lướt ngọn cành đào
Sức xuân như đã thấm vào cỏ cây
Lòng ta cảm thấy ngất ngây
Búp là tiền lệ cho ngày lá xanh
- Lá** Lá non lá lướt trên cành
Cùng hoa cùng búp, bức tranh đậm đà
Xuân này ở tuổi đã già
Nhìn hoa búp là nhận ra đất trời
- Cành** Cây cao bóng cả tuyệt vời
Cành xòe râm mát cho đời mến thân
Cháu con thấm nghĩa tri ân
Mừng cha trường thọ mùa xuân năm này.

XUÂN ĐÀI

Động về cố hương

Hà Nội trông về cảnh thật xa
Tình quê vời vợi nhớ quê nhà
Chín chùm khế ngọt vương cành trĩu
Bảy lũy tre làng bóng tỏa qua
Vắt vẻo con đê triền trắng nước
Rì rào ngọn lúa nhạc vàng ca
Nhớ thương ngàn dặm đời chan chứa
Rong ruổi quan hà ta một ta

Thủ Đô Hà Nội -

Ngọn Tháp Bút

Quang cảnh nơi đây chốn thủ đô
Xây cao Tháp Bút đứng trên hồ
Long lanh mặt nước ngôi đền sứ
Chót vót phương trời ngọn tháp nhô.
Lê Lợi ngày xưa rùa lấy kiếm
Đế kinh buổi trước dựng cơ đồ
Gươm vàng phong nguyệt in gương bóng
Sông núi ngàn năm mãi điểm tô.

Những giọng hát hay, ngâm thơ hay, sáng tác hay luôn quây quần bên nhau vui vẻ, trẻ trung

NGUYỄN HƯNG

Mừng Đảng tám mươi tuổi xuân

Mừng Đảng năm nay tám mươi xuân
Làm nên bao kỳ tích quang vinh
Trường kỳ kháng chiến giành thắng lợi
Thống nhất non sông đẹp tuyệt trần

Đổi mới đi lên Đảng đề ra
Đói nghèo lạc hậu dần lùi xa
Dân giàu nước mạnh tin theo Đảng
Ý Đảng lòng dân bản hùng ca

Tặng em

Nhân ngày Quốc tế Phụ nữ 8/3/2010

Tặng em người bạn, nàng thơ
Thân tâm nhả kén sợi tơ cho đời
Em như cánh én lưng trời
Dệt bao vần điệu tuyệt vời vì dân
Cuộc đời sự nghiệp gian truân
Công việc em vẫn chuyên cần ngày đêm
Em như ong mật xây nên
Gia đình tổ ấm, thi đàn thơ ca
Bạn bè thơ phú gần xa
Vòng tay mở rộng chan hòa niềm vui

Tình bạn

Một buổi giao lưu gặp bạn hiền
Bao năm xa cách được hàn huyên
Cùng đi kháng chiến thời trai trẻ
Tìm lại được nhau toại ước nguyên

Mỗi người chiến đấu ở một phương
Tôi Bắc, anh Nam một chiến trường
Thân còn găm lại nhiều thương tích
Tóc bạc da mồi động gió sương

Chẳng hẹn mà nay cùng quê hương
Chung tay xây dựng chẳng vấn vương
Hoàn cảnh tuy còn nhiều thiếu thốn
Chất lính Cụ Hồ vẫn giữ nguyên.

TRẦN NGỌC HẰNG

Đà Lạt, Festival Hoa 2010

*Hai năm tổ chức một lần,
Festival ấy, cho dân lên đời.
Hoa kia khoe sắc chào mời
Nức lòng du khách các nơi tìm về.
Bao nhiêu cảnh đẹp mẩn mê
Cả trong Thành phố lẫn về vùng ven
Từ Đức Trọng, đến Prenn
Dọc đường cao tốc hoa chen hài hòa.
Bước chân lên phố Ngàn hoa
Đâu đâu cũng thấy toàn là hoa tươi.
Chào mời luôn mở nụ cười,
Bán buôn lịch thiệp, vui tươi khách hàng.*

Leo núi chinh phục Langbian
Gala âm nhạc rượu vang đêm hồng,
Thung lũng điểm hẹn tình nồng,
Sân golf thi đấu nức lòng người chơi
Điều hành loại xe đạp đôi.
Thả điều che khuất bầu trời mát râm.
Cải tạo các nút giao thông,
Lắp đặt biển báo đường trong nội thành.
Chương trình xây “Nhãn hiệu xanh”
Tổ chức hội thảo chuyên ngành trồng hoa
Nước ngoài, trong nước tham gia,
Hai năm duy nhất Festival hoa một lần.
Ngàn năm Hà Nội - Thăng Long
Hưởng ứng Đại lễ nơi Rồng bay lên.

ĐINH HỮU HỢI

(Liệt sĩ)

Về với Tây Nguyên

Tôi về với Tây Nguyên
Giữa những ngày lịch sử
Khi cách mạng những ngày sóng gió
Chọn thời cơ để giải phóng miền Nam
Ôi Tây Nguyên lịch sử huy hoàng
Là những con người đất nước Việt Nam
Vẫn đứng vững hiên ngang trước cách mạng
Tôi về đây khi quê hương vang dậy
Sóng gọi trả thù đang đợi thời cơ

Tôi về đây biết đến bao giờ
Tất ngày ấy là ngọn cờ giải phóng
Tây Nguyên - Tây Nguyên - khi tôi nghe
Là những núi rừng giàu đẹp ghê
Là nơi căn cứ của cách mạng
Đã bao năm chống chọi với quân thù
Ôi Tây Nguyên lá quê hương bất khuất
Của những người con anh dũng năm xưa
Nay là những vần thơ cách mạng
Nay cũng là những lời ca trong sáng
Vẫn vang lên rung động cây rừng
Vẫn hát lên như đón chào mừng
Ngày chiến thắng lẫy lừng trong bão táp
Hôm nay tôi sống giữa những ngày
Mà Tây Nguyên đang gọi
Hãy phát cao ngọn cờ thắng lợi
Quyết trả thù cho nhân loại mai sau
Quyết đi lên chiến đấu hàng đầu
Không chờ đợi thời cơ bỏ lỡ
Mà quyết giành chiến thắng thật to
Ôi Tây Nguyên ôm ấp những vần thơ
Là tâm trạng cả đời tôi đang nói.

NGUYỄN HUYNH

Tình em

*Từ lâu rồi, em vẫn em,
Trời cao xanh thẳm, biển thêm mặn nồng.
Chiều xuân vẫn áng mây hồng,
Núi đồi trùng điệp mênh mông khối tình.
Cõi đời là “kiếp phù sinh”!
Nhưng em trẻ mãi trong tình đôi ta.*

Nhớ khi: khoai, sắn, dưa, cà,
Con thơ đói sữa mắt nhòa trong mơ.
..."À...ơi!..."- đau tận đến giờ.
Mình em một ngọn đèn mờ bên con!
..."À...ơi!..."- con ngủ cho ngoan!
Để ba yên giấc mai còn đi xa.
Đi xa - Anh cứ đi xa,
Anh ơi hãy nhớ tình ta chốn này.
Ngày qua, ngày lại, qua ngày...
Tình anh - đâu dễ đổi thay, phũ phàng.
Đã rằng: "Quân tử đa mang"
Một lời: "Tạc đá, gửi vàng, anh ơi!"

Nỗi gian truân đã qua rồi,
Ngoái nhìn cái thuở sáng ngời thương nhau.
Em đâu tham chức, tham giàu.
Mê: "Tàn không phế..." tình sâu nghĩa nồng.
Em đâu mơ chốn tiên bồng,
Nên em trọn kiếp tơ hồng cùng anh.
Cuộc đời đâu dễ mong manh.
Tình em thắm mãi trong anh: diệu kỳ!

Dù anh còn mãi mê đi
Em đây vẫn cứ xuân thì bên anh.

Tình ca Cao Nguyên

*Em đã sinh ra giữa đất trời,
Xăng dầu mang đến khắp muôn nơi.
Xa tôi làng bản cao nguyên đẹp,
Em vẫn hiên ngang giữa đất trời.
Thương trường tôi vẫn mãi là tôi!
Hai bảy xuân xanh tuổi sáng ngời,
Lan rừng nở rộ quanh đồi núi
Hương tỏa, gió lay, mây dạo chơi.
Người từ chiến trận năm xưa đó,
Người Bắc, Trung, Nam, Đà Lạt ơi!
Xăng dầu Đà Lạt ở trong tôi.
Xa nhau vẫn nhớ em ngày ấy,
Vẫn mãi hiên ngang khắp núi đồi.
Dẫu rằng gian khổ cho đời đẹp!
Sống động bao người Đà Lạt vui.
Xăng dầu em đẹp quá đi thôi,
Đi đâu cũng nhớ về quê ấy
Lâm Đồng - Đà Lạt xăng dầu ơi!*

Thanh niên xăng dầu

(Tặng thanh niên Cty xăng dầu Lâm Đồng, nhân kỷ niệm 26/3/2004)

Tuổi trẻ xăng dầu bao năm tháng,
Vẫn miệt mài xây đắp những tầng cao.
Tiến lên! Đi đầu trong mọi gian lao,
Lòng tự hào ta không hề tính toán,
Dâng trọn cuộc đời nhưng vẫn ít người ơi!
Ta hổ thẹn bởi vì mình có giây phút... đầy vui!
Bao thế hệ, nhiều cuộc đời xung kích
Xóa màn đêm để ánh dương bừng lên.
Tuổi trẻ xăng dầu trên vùng đất cao nguyên,
Tình lặng lẽ nhưng sao mà nóng bỏng
Để cuộc đời không chỉ có cơm no,
Hạnh phúc đó đâu chỉ ta vun xới,
Có tình người, hoa đẹp, hương thơm.
Còn gì quý hơn sống vì mọi người!
Là tuổi trẻ, thanh niên ơi tiến lên và vững bước.
Không hổ thẹn với cha anh thuở trước,
Máu xương rơi cho đời đẹp hôm nay.
Mồ hôi đổ quyện vào tình của đất,
Cây lên xanh cho trái ngọt tình đời.
Thanh niên xăng dầu ơi! Tiến lên phía trước,
Lâm Đồng ơi giàu đẹp có tình tôi.
Đà Lạt ơi, mộng mơ để cuộc đời vui.
Thanh niên xăng dầu mãi trong tôi!

VI QUỐC HIỆP

Hà Nội - Bằng Lăng

*Thôi ta về phương Nam
Con tàu mang nhiều trần trở
Từ biệt nhé Đô thành duyên nợ
Chờ ta cao nguyên trắng tóc lau ngàn*

*Thôi từ biệt một chiều thu Hà Nội
Ta nuốt trong lòng câu hát tặng em
Bằng lăng - em bồi bồi gió thổi
Vẫn dịu dàng hương thoảng xa xăm*

*Thôi từ biệt và xin gửi lại
Đêm Tây Hồ thăm thăm trời sao
Ta đem theo chút tình khờ dại
Hẹn thế sao em chẳng đến nào?*

*Xin hẹn đến một ngày xa ngái
Em của ta, Hà Nội - tóc mùa thu
Chút mưa bay chút hoang đường trống trải
Kỷ niệm xưa - một thoáng mơ hồ.*

ĐINH HÙNG

Thăng Long ngàn năm

Ngàn năm Thăng Long là đây
Người dân Việt phút giây hóa Rồng
Tô lên nét thắm non sông
Viết lên trang sử, thêm hồng cháu Tiên
Đồng bào cả nước đứng lên
Non sông vững mạnh ghi tên sử vàng
Thăng Long non nước vẻ vang
Từ đây ta sẽ ngang hàng năm châu
Dân ta quyết chí làm giàu
Cho cờ Tổ quốc thắm màu đỏ tươi
Non sông luôn mãi rạng ngời
Nhân dân ghi nhớ những lời tổ tiên.

Xuân Đà Lạt

*Xuân về hoa nở mai vàng
Nhìn hoa mai nở như nàng tiên sa
Ngõ ngang ta ngắm cánh hoa
Đà Lạt sức sống trong ta dâng trào
Vườn hoa một lối đi vào
Ngàn hoa khoe sắc, ngát ngào thơm hương
Đà Lạt lưu luyến mến thương
Ban mai sương lạnh còn vương má hồng
Vui xuân ta uống rượu nồng
Chúa xuân đang đến mà lòng lâng lâng
Xuân đi xuân đến băng khuâng
Đà Lạt đẹp mãi trong tâm mọi người
Nhìn em gái nhỏ tươi cười
Là niềm hạnh phúc cuộc đời bừng tươi.*

NGUYỄN THỊ HOA

Tôi chọn em

Tôi sinh ra không phải nơi đây
Nhưng đã chọn chốn này làm bến
Bởi lòng tôi có nhiều yêu mến
Với Đà thành nồng ấm mê say
Tôi yêu người, yêu cảnh nơi đây
Và luôn thấy cái gì cũng đẹp
Mặt hồ, rừng thông, hoa đồng nội
Với thác ghềnh ẩn hiện sương mai
Những đồi thông xanh ngát trải dài
Những vườn hoa dạt dào trong gió
Con đường về có mái nhà xinh
Đà Lạt ơi! Trọn mối ân tình
Tôi yêu sao khu vườn yên ắng
Với rau xanh, hoa trái ngọt lành
Tôi yêu sao từng con thác đổ
Xối ào ào tung bọt trắng mờ
Tôi yêu em, yêu những mặt hồ
Nước trong xanh soi hình thông biếc
Tôi chọn em không hề nuối tiếc
Bởi nơi này tôi có ngàn con
Bao em thơ đôi mắt đen tròn
Đang chờ tôi, chờ tương lai đẹp
Tôi sẽ mãi yêu em tha thiết
Đà Lạt ơi! Tôi chọn em rồi

PHAN KHOÁI

Hoa Đà Lạt gửi về Hà Nội

Phố núi băng khuâng nỗi nhớ nhà
Trăng ngàn in bóng gửi vào hoa
Vấn vương cảnh sắc trời Đà Lạt
Lưu luyến tơ duyên đất Ngọc Hà
Gió núi theo bông về xứ mẹ
Sương đèo bám nhụy đến quê cha
Thăng Long mở hội vui ngàn tuổi
Rừng suối Tây Nguyên rộn tiếng ca.

Điện Biên Phủ trên không

(Hà Nội 1972)

Trời đất đang yên bỗng rú còi
Một đàn thần sấm rạch mây thoi
Dân quân xuống trận căng tai lắng
Bộ đội lên giàn ráng mắt noi
Tên lửa xuyên trời, rồng nuốt quỷ
Đạn đồng dấy đất chấu xoi voi
Thái bình Hà Nội lành như Phật
Tưởng bỏ xông vào, đấy! hãy coi!

Hà Nội ngàn năm

Rồng luyện ngàn năm cất cánh bay
Khí thiêng sông núi tụ về đây
Bạch Đằng đáy nước gương lưu đó
Hà Nội trên không sử chép nay
Canh gác biển trời thu giáp hạ
Giữ gìn bờ cõi bắc qua tây
Việt Nam độc lập thăng trầm trải
Quyết tử, bền gan, mới được vầy.

*Các chị xinh đẹp và duyên dáng trong điệu múa
"Người ơi, người ở đừng về" được biểu diễn nhiều nơi*

Gặp gỡ giao lưu với nhà thơ Phan Thị Thanh Nhàn

Đêm thơ nhạc được tổ chức hoành tráng tại rạp 3/4 Đà Lạt

MAI LAN

Hà Nội em về

*Bao năm xa Hà Nội
Mùa xuân này em có dịp về thăm
Hà Nội những tháng năm
Nay thêm nhiều cao ốc
Hà Nội giờ phố phường ngang dọc*

*Mình em đi anh sợ lạc lối về
Anh nguyện làm xe ôm đưa em đi khắp phố
Thăm trường xưa kỷ niệm một thời
Sao ngày đó thật tuyệt vời
Đón đưa nhau những chiều trên ngõ
Có những khi bỗng cơn mưa đổ
Đứng đợi nhau ướt sũng cả người
Hà Nội mưa rơi sầu rưng nhiều đến thế
Em về nhớ lại kỷ niệm xưa
Hàng cây kia vẫn xòe bóng mát
Như ngày nào ta đứng đợi nhau
Hà Nội nay đan xen vừa cũ mới
Nhưng khoảng xưa không thể nào quên
Vì nó rất thiêng liêng với em người lính trẻ.
Ôi! Phố xưa nay muôn ngàn vẻ
Bạn bè ta còn đủ anh em
Mùa xuân về cây lá đan xen
Mùa xuân về em có anh.*

Hai quê

Cuối xuân mưa lất phất bay
Đầu hè phượng tím rung đầy lối đi
Lại cho ta ước mỗi khi
Áo che mưa, lại về đi mỗi chiều

Hà Nội đỏ phượng đỏ yêu
Một thời sức vóc yêu kiều mộng mơ
Chiến tranh hủy diệt hoang sơ
Ta đi bộ đội duyên tơ vui cùng

Mãi vui bước, chí anh hùng
Tình quê tha thiết một vùng xa xăm
Sương mờ xứ lạnh nặng tâm
Đà Lạt phượng tím âm thầm rơi rơi

Có nghe phượng đỏ yêu ơi
Đôi Cù thác bạc, dạo chơi bên hồ
Sườn đồi, mái nắng nhấp nhô
Đường lên uốn lượn bạn vô thăm cùng

Langbiang núi chập chùng
Mimosa nhuộm một vùng ngát hương
Anh đào liễu rủ vấn vương
Phượng đỏ, phượng tím yêu thương hai miền.

HỒ ĐỨC LUNG

Ngày về

Con về xây mộ mẹ cha
Giữa đồi cát trắng, bao la biển trời
Xa quê gần trọn cuộc đời
Nay tóc đã bạc, qua rồi tuổi xuân
Về đây lạy trước vong thân
Nén nhang kính cẩn báo ân Mẹ - Thầy
Ngàn thu yên nghỉ nơi đây
Mộ lẫm con cháu đắp xây hàng hoàng

Sáng nay trong nắng thu vàng
Trời trong xanh thắm nhẹ nhàng gió bay.
Xa gần con cháu về đây
Khói hương thơm tỏa sum vầy bên lẫm
Dưới lòng đất mẹ âm thầm
Linh thiêng con cháu thành tâm nguyện cầu
Đức dày - Nghĩa rộng - Ôn sâu
Thảo thơm công đức về sau để đời

Cho cây nhú lộc đâm chồi
Để cho con cháu - cây đời nở hoa.

Đà Lạt thơ mộng

Đà Lạt- Thành phố ngàn hoa
Tự ngày xưa đến bây giờ mai sau
Hoa khoe sắc đẹp muôn màu
“Mi -mô-sa” em đến từ đâu chốn này
Ru lòng du khách nơi đây
Để cho Đà Lạt, đắm say tình người
Thông xanh, xanh thắm núi đồi
Chiều về gió gọi, ru lời yêu thương
Êm đêm mặt nước Xuân Hương
Gương trong soi bóng, ngàn thông ngấm mình
Cam- ly thác lượn loanh quanh
Suối vàng thơ mộng, ân tình cảnh quan
Cao cao ngọn Lang-Bi-An
Chuyện tình xưa kể thiếp chàng yêu nhau
Thâm nghiêm giữa chốn rừng sâu
Ba sinh duyên nợ - một câu thề nguyên
Tên đời ai đặt: Tùng Nguyên
Bên hồ: Than - Thở bóng hình soi gương
Ai sầu - ai nhớ- ai thương
Mà sao cứ gọi nỗi buồn tên em
Buồn mà vẫn ngấm, vẫn xem
Tên em bỗng hóa thành niềm vui chung

Đường lên Đà Lạt chập chùng
Cúc quỳ hoa nở, vàng hồng lưng đồi
Pren- Thác nhảy reo vui
Thanh như tiếng nhạc, đón mời khách qua
Anh Đào tươi thắm màu hoa
Hồng như dải lụa, mượt mà tóc tơ
“Tình -yêu -thung-lũng” sương mờ
Ai say mà gọi Mộng Mơ tên đồi
Đã chưa từng đến thì thôi
Đến rồi chẳng nở, vội dời chân đi
Hoàng hôn phượng tím thắm thì
Tâm tình ân ái nhắn gởi với ta
Về thăm thác Đa-Tăng-La
Ngắm xem phong cảnh ai mà chẳng mơ
Tuyền Lâm lượn sóng mặt hồ
Cáp treo qua lại, lững lơ trên trời
Trúc Lâm Thiền viện tuyệt vời
Uy nghi tọa lạc, trên đồi núi cao
Đạo- Đời, tâm phật thanh tao
Nguyện cầu cho thế gian vào cõi tiên

Yêu người yêu cảnh thiên nhiên
Nắng mưa Đà Lạt, vẹn nguyên nghĩa tình.

Tặng em

(Kỷ niệm 40 năm ngày em vào Đảng: 02/03/1969 - 02/03/2009)

Dưới cờ Liềm - Búa thiêng liêng
Phút giây em đứng trang nghiêm xin thề
Từ đó theo Đảng em đi
Bốn mươi năm ấy sá gì gian lao
Niềm vui biết mấy tự hào
Trong em có Đảng dâng trào lòng tin
Cuộc đời có Đảng anh minh
Nâng em đôi cánh hành trình bay xa
Hương thơm từ cội này ra
Em ơi! Đừng để nhạt nhòa trong tim
Bốn mươi năm ấy sao quên?
Phút thiêng vào Đảng nặng tình nước non
Trăm năm! giữ lấy lòng son
Lời nguyện với Đảng cho tròn chữ trung.

NGUYỄN THỊ THANH LỊCH

Chào Thăng Long - Hà Nội

*Thăng Long Hà Nội một nghìn năm
Soi bóng hồ Gươm ánh trăng rằm
Nhớ thuở mang gươm đi mở cõi
Còn đây dũng khí diệt ngoại xâm
Ba Đình vang vọng lời Bác gọi
Tháp rùa còn mãi với ngàn năm
Dáng Bác dịu hiền nhìn con cháu
Sử vàng ngời sáng bóng Thăng Long*

Sáng mãi tên Người

Kỷ niệm 119 năm ngày sinh Hồ Chí Minh vĩ đại

*Việt Nam sáng mãi tên người
Bông sen tỏa sáng Tháp Mười ngát hương
Hồ Chí Minh ánh thái dương
Bác soi đường chỉ lối
Nâng loài người từ bùn đen bước tới
Biết yêu thương tranh đấu hận thù
Biết vùng lên với cách mạng mùa thu
Chỉ cây gậy tầm vông cũng tấn công quân giặc
Tôi luyện cho dân lòng gang dạ sắt
Trước quân thù chỉ có tiến không lui
Vì độc lập tự do giữ mãi đất trời
Cho con cháu đời đời ghi tên Bác.*

Vui giữa đời thông

Prenn: Dalat 04/2005

Ông đại tá về hưu

(Kính tặng đại tá Lương Văn Thu)

*Cuộc đời người lính chiến
Nay đã được nghỉ ngơi
Dòng máu vẫn đỏ tươi
Trong ông như thời trẻ*

*Dáng ông còn mạnh khỏe
Gân cốt vẫn còn săn
Ông luôn luôn cầu mong
Đất trời sao yên ả*

*Những vần thơ ông tả
Ôi tâm huyết làm sao
Bầu trời thì trên cao
Mà sức ông có hạn*

*Ông coi tôi là bạn
Tôi coi ông như cha
Một đôi bạn trẻ - già
Nghĩa tình thật sâu nặng*

*Ông mang hàm đại tá
Tôi đeo lon binh nhì
Như vậy có nghĩa gì?
Khi hai mà như một.*

Ôn tư

Đã nghèo lại chịu ăn chơi
Khi vui đám cưới, được mời tân gia.
Buồn buồn, tủi tủi đám ma!
Thôi nôi con cháu, chan hòa tuổi cao

Hôm nay túi chẳng đồng nào
Nhưng ai gọi nhậu, ào ào đi luôn
Chẳng đau mà cũng chẳng buồn
Miễn là thỏa thích đầu buôn, cuối làng.

Dẫu đường dài, nắng chang chang
Hay khi mưa bão, đàng hoàng ông đi
Tối nay bọn trẻ ăn gì?
Gạo đâu còn nữa, lấy chi nhóm lò?

Đêm nay lũ trẻ nằm co
Đói lòng để bố ăn no, say mèm.

Mời em một cốc sữa bò

Tặng ĐVNg

Mời em một cốc sữa bò
Uống đi cho khỏe mà lo làm giàu
Làm giàu cũng chẳng tới đâu
Chỉ chuốc lấy khổ, lại sâu đời riêng
Người ta cuộc sống bình yên
Mình em trần trở, buồn phiền, lo âu
Tuyết sương đã phủ mái đầu
Hay thôi tham vọng làm giàu đi em
Theo anh đến cõi thần tiên
Văn thơ, ca nhạc cho quên sự đời

Vàng trắng tỏ sáng nơi nơi
Chớ quên rọi sáng khoảng trời Hằng Nga ^(*)

^(*) Là điểm tham quan và nhà nghỉ của KTS-TS-HS Đặng Việt Nga, con gái cố Tổng Bí thư Trường Chinh, ở số 03 Huỳnh Thúc Kháng Đà Lạt

NGUYỄN THANH LƯỢC

Giờ ngồi ngẫm lại

Mặn lạt đắng cay đã thấm mùi
Giờ ngồi ngẫm lại nỗi buồn vui
Buồn phiền chôn xuống xưa u uất
Vui nhộn khơi lên xóa ngậm ngùi
Chồng vợ đồng lòng chân chẳng lười
Bố con hợp sức chí không lùi
Đạp bằng trở ngại tâm kiên định
Cùng tổ dân cư sẻ ngọt bùi.

Phơi phơi ánh nguyên tiêu

Trăng xuân phơi phơi ánh Nguyên tiêu
Cảm xúc mộng mơ lộng diễm kiều
Biển biếc long lanh bùng sức sống
Trời xanh lóng lánh quấy tơ điều
Êm đêm dãy núi, rừng yên tĩnh
Lờ lững dòng sông sóng lặng yên
Chan chứa nước non hòa cảnh trí
Ngàn năm khởi sắc bức phù điêu.

Việt Nam rực rỡ

Mặt trời sáng mọc tại phương Đông
Chiều lặn hướng Tây tỏa sắc hồng
Chỉ tại lòng người vương tục lục
Thành ra quả đất xoay lòng vòng
Đôi vai quần xuống cùng non nước
Trọn dạ dạn dày với núi sông
Chung thủy sắt son tròn đạo lý
Việt Nam rực rỡ giống Tiên - Rồng.

Tóc bạc lòng son

Cũ kỹ qua mau mới mẻ về
Siêng năng tận tụy chớ lề mề
Trong nhà nghiêm túc trau gia đạo
Ngoài nước công minh giữ bản lễ
Bổn phận nhân dân bền trách nhiệm
Nỗi niềm gia quyến vững chân đề
Việc làm lời nói kết liên đẹp
Tóc bạc lòng son giữ trọn bề.

HOÀNG MAI

Trung thu Hà Nội trên cao nguyên

Trăng tròn rực đỏ dưới trời thanh
Tô điểm cao nguyên đủ sắc hình
Đàn trẻ cờ đèn sao lấp lánh
Bạn già cốc chén rượu long lanh
Gió reo, cúc nở, câu ngâm vịnh
Bánh ngọt, trà thơm, cảnh thái bình
Sóng nước Xuân Hương sao lấp lánh
Hồn thơ bay bổng tận mây xanh.

Cảnh thu Đà Lạt

Hoa nở đầy vườn giữa nắng thu
Hương đưa ngào ngạt vọng lời ru
Sương tan, bướm lượn, bầy chim hót
Xao xuyến lòng ta bao tiếng thu.

Cảm Ức

*Từ tuổi tóc xanh đến cảnh già
Nhẹ nhàng thấm thoát mấy ngày qua
Sáu mươi lăm tuổi như xuân nọ
Sôi nổi thành tâm nghĩa nước nhà.*

*Chọn nghề văn hóa tuổi đôi mươi
Nay vẫn ngày đêm luyện đức tài
Đủ cánh chim bay đường vạn nẻo
Gửi về Hà Nội những tin vui.*

*Hữu trí nào đâu có nghĩ ngơi
Còn thân, còn có cách đền bồi
Giữa dòng dân tộc như gia tộc
Gánh nặng đường dài quyết một vai.*

*Tạo hóa sinh ra giống hữu tình
Đất trời cao rộng đường mông mênh
Con tim khối óc luôn năng động
Vẹn nợ phù sinh mặc thác ghềnh.*

*Đừng cho mưa nắng đời tan hợp
Dập tắt trong lòng ngọn lửa say
Không sợ tháng ngày cơn sóng gió
Tâm hồn bát ngát mội trời mây.*

Dấu xưa Thăng Long

*Thăng Long vạn thuở dấu không mờ
Sức sống hào hùng quyện nhạc thơ
Gió sớm ngân rền chuông Trấn Quốc
Trăng khuya rải bạc sóng Tây Hồ
Nhị Tô nhẹ thả thuyền phiêu lữ
Hoàn Kiếm say đề khúc lãng du
Mặc khách tao nhân tình gắn bó
Gác Khuê văn, nước hẹ non hò.*

Có một đôi mắt nhìn ta

*Có một đôi mắt nhìn ta
Sau khung cửa đường Sương Nguyệt Ánh (*)
Có một đôi mắt nhìn ta
Một đôi mắt nhỏ...*

*

* *

*Em chỉ là một cô gái thôn quê
Trên đường qua, mỗi buổi ta về
Em không nói bởi vì em không tuổi
Sao em lại nhìn ta?
Sao em lại nhìn ta?
Đôi mắt mở to
Đôi mắt đục, sao mà thương thế*

*

* *

*Em nhìn ta suốt cả dọc đường
Ánh mắt tiễn ta về quá hút phố phường
Sao em chỉ nhìn ta ở giữa phố?
Sao ánh mắt em nhìn ta khác lạ
Em buồn hay tức giận đó, em ơi!
Em chiếm hồn ta những tối lạnh trời.*

*

* *

MỘNG HOÀI NHÂN

Ngàn năm Thăng Long

(Kính họa bài: "Dấu xưa Thăng Long" của Hoàng Mai)

Lịch sử ngàn năm khó nhạt mờ
Thăng Long hào khí đẹp vẫn thơ
Nhị Hà êm ả trăng soi bóng
Hoàn Kiếm lặn tàn sóng gợn hồ
Mặt nước sông Tô thuyền thưởng ngoạn
Ven chân núi Tản khách phiêu du
Giang sơn gấm vóc xinh tươi mãi
Hà Nội thân thương buổi hẹn hò.

Chúc Năm Mới

Xuân sang rực rỡ nhánh đào tươi
Hạnh phúc vinh an "kính chúc người"
Hái lộc ra sân hương gió thoảng
Họa thơ tặng bạn mảnh hồn phơi
Lên chùa hái lộc thơm mùi đạo
Đạo cảnh du xuân thấm vị đời
Đất nước mỗi ngày thêm đổi mới
Tao nhân hợp mặt đọc thơ vui.

PHAN HUY MINH

Cột cờ Hà Nội

Cột cờ xây dưới triều Minh Mạng
Gồm ba phần hoành tráng, uy nghi
Công trình kiến trúc cầu kỳ
Hiên ngang, vững chãi, không gì chuyển lay!
Đế là một tòa xây cao, lộng
Thành ba lầu vuông, rộng, khang trang
Trụ cờ bát giác vững vàng
Thon dần hình tháp, trông càng oai nghiêm!
Lầu Vọng Canh cao trên ba mét
Đỉnh cột cờ tỏa đẹp tám phương
Cán cờ dày dặn phong sương
Lá cờ phấp phới theo đường gió bay

*Thời Pháp chiếm, nơi đây thành điểm
Trạm điều hành vô tuyến thông tin
Máy bay giặc Mỹ tung hoành
Là nơi quan trắc, điều hành phòng không.*

*Hết chiến tranh, cờ hồng lộng gió
Giữ bầu trời muôn thuở sáng trong
Hơn hai thế kỷ hào hùng
Cột cờ là một thành đồng vạn niên.*

*Công bộc của dân **

Tiền chạy chức, chạy quyền trăm triệu
Nếu nhận đầy, bạc tỷ có dư!
"Công bộc của dân" được "an cư"
Bằng cách mua chức quyền đúng ghế!
Rồi "lạc nghiệp", mọi người phải "nể"
Cứ ra tay thu vốn, bội lời!
Chỉ vài năm, cuộc sống thanh thoi
Nên đa số dân nghèo vẫn khổ!
Loại "quan" này bao giờ hết chỗ
Để lòng tin dân chúng được yên?
Người tài đức không lụy chức quyền
Vẫn rạng danh với nghìn việc tốt
Kẻ luôn cúi là quân gian, dốt
Mua chức quyền mang lốt như nhau

* *

*

Chuyện này có phải một Cà Mau
Hay còn ẩn nhiều nơi chưa lộ?

* Nhân sự kiện, nguyên Bí thư tỉnh ủy Cà Mau - Võ Thanh Bình giải trình việc nhận được 100 triệu đồng của người chạy chức quyền.

Rừng xen phố

Tạo hóa Tây Nguyên núi với đèo
Rừng cây phong phú, gió thông reo
Hài hòa cảnh sắc, rừng xen phố
Sinh thủy bao năm chẳng đối nghèo.

Hơn một trăm năm, cảnh với người
Thị thành điểm mặt đẹp và tươi
Ngàn hoa đua sắc trên thành phố
Khách đến tham quan, rộn tiếng cười.

Phải giữ cho rừng tốt mọi nơi
Màu xanh phủ kín khắp trên đồi
Môi trường sinh thái luôn bền vững
Thác dội, hồ ao nước chẳng vơi.

Đà Lạt rồi đây lớn mạnh thêm
Hạ tầng cơ sở đẹp, sang lên
Xứng danh chào đón người muôn nẻo
Nước mạnh, dân giàu, phúc vạn niên.

Vệ túm, vệ gậy

Chào anh “Vệ túm”, một bài ca
Anh lính Cụ Hồ của chúng ta
Quần áo rách sần, dây buộc túm
Yêu đời, khát vọng nở như hoa.

“Vệ gậy”, câu hát đậm tình thương
Gian khổ xông pha khắp chiến trường
Sốt rét, “ăn chay”, thân lép kẹp
Hành quân cuộc bộ vẫn kiên cường.

Đói rách ngày xưa đã dạn dày
Cho đời tươi đẹp của hôm nay
Hy sinh gian khổ vì non nước
Quét sạch quân thù, để dựng xây.

Dáo, mác, ba càng, gậy, tân công
Niềm tin theo Đảng- Bác vững lòng
Lừng danh thế giới hai thời chiến
Giữ vững muôn đời, vẹn núi sông.

Vệ quốc ngày nay hiện đại rồi
Binh hùng, tướng mạnh khắp nơi nơi
Vệ gậy, vệ túm vào trang sử
Ôn cố, tri tân, nhớ một thời.

Ngục tù Côn Đảo

Côn Sơn đầy tội ác hung tàn
Nhiều kiểu trại giam cực dã man!
Hai vạn tù nhân thành liệt sĩ
Đầy hơn thế kỷ, tám trăm ngàn!

Cái hầm xay lúa bụi nồng hôi
Đẩy kéo dằng xay, sức kiệt dần
Roi gậy cai tù luôn quật tới
Bao người chết yếu, quy toàn thân!

“Chuồng cọp” cùm chân, hứng bột vôi
Trên trần vãi xuống thịt da ôi
Cây sào chọc ngoáy, moi xương tủy
Thần chết là đây, định sẵn rồi!

Tra tấn “chuồng bò” đại dã man
Hầm sau, nước thối dội dâng tràn
Tù nhân chìm nổi, thân bầm tím
Bụng nước phân bò, phá ruột gan!

Mỹ dùng hơi nóng mái nhà xông
Nước bẩn ngập tràn, lạnh buốt hông
Đầu óc quay cuồng, thân rũ rượi
Khi vào tỉnh táo, trở thành ngỗng!

Pháp- Mỹ tù đầy, giết hại dân
Khảo tra tàn nhẫn gấp trăm lần!
Hòng làm nhục chí người tranh đấu
Ta biến thành nơi sáng chữ nhân.

TRÀ MY

Thế giới đại đồng

Nhấn ai trên khắp toàn cầu
Quên đi thù hận bên nhau hòa bình
Đói nghèo gian khổ hy sinh
Anh em đoàn kết nghĩa tình cùng nhau
Em ngã anh cũng biết đau
Em rách anh bọc trước sau chí tình
Trái đất chính là hành tinh
Ví như cha mẹ chúng mình thương ta
Làm người rộng lượng dung tha
Đừng thù đừng hận mới là nghĩa nhân
Trên toàn thế giới xa gần
Hay trong trái đất muôn dân một nhà
Cha mẹ trái đất đã già
Các con tự lực vượt qua đói nghèo
Vượt qua hoạn nạn hiểm nghèo
Khoa học kiến thức luôn theo bên mình
Mẹ hiền trái đất hồi sinh
Nhân loại hạnh phúc hòa bình yên vui

Tặng em cô giáo mầm non

Tay em gieo hạt tương lai
Tay em xây móng lâu dài ngàn năm
Sáng trong như ánh trăng rằm
Bao nhiêu viên ngọc trắng trong của đời
Bàn tay tô vẽ con người
Bao tờ giấy trắng gửi người tin yêu
Ước mơ bao sớm bao chiều
Thời gian đọng lại những điều tinh hoa
Xây nên tòa tháp ngôi nhà
Bàn tay em đó như là thần tiên
Bao nhiêu tình cảm thiêng liêng
Gửi em người mẹ dịu hiền mầm non
Công dung ngôn hạnh vương tròn
Em ơi sự nghiệp nước non đang chờ
Hôm nay và mãi bao giờ
Đảng tin dân mến đợi chờ tay em.

CHU BÁ NAM

Hà Nội em

Cả Hà Nội tiễn anh ra ga Hàng Cỏ
Ba mươi sáu phố phường sục sùi chiều mưa
Hà Nội chia xa
Vắng bóng em sân ga ngày ấy
Em trong chăn khóc một tiếng còi tàu
Giờ em ở đâu
Lá bàng đổ hoàng hôn thành phố
Sầu vẫn rơi vũng nước vĩa hè
Đường Lò Đúc còn sẽ lại về xây tổ
Mùa hương hoa sữa nức trời
Tiếng guốc khuya và dáng em tôi
Đi vào huyền thoại.

Nỗi niềm quan họ

Vừa mới mời trâu sao đành già bạn
Trăng nguyên tiêu đâu đã tỏ mặt người
Cô Tấm dùng dằng vẫn chưa đi trẩy hội
Hoàng tử đứng chờ tay nắm chiếc hài xinh
Câu “Người ơi” day dứt mãi sân đình
Trâu Quan họ biết bao giờ thắm lại
Nước cứ chảy mà cầu thì đầy gió
Áo cứ bay cho Lúng Liếng đi tìm

Anh Hai ngồi tựa mạn thuyền
Trăng chiêm bao chở con thuyền chiêm bao.

Lục bát ngàn năm

Một ngàn năm bấy nhiêu ngày
Câu thơ lục bát vẫn say hồn người
Nghe trong thơ có tiếng cười
Cái đêm gió núi thúc thôi ngựa hồng
Nghe trong thơ có tiếng công
Chiếu vua ban cả núi sông chuyển mình
Một ngàn năm vẫn trung trinh
Câu thơ lục bát trúc xinh bên đình
Để rồng bay đất kinh thành
Gieo bao truyền thuyết sử xanh cõi bờ
Để ngàn năm những câu thơ
Sáu liền với tám nhịp mơ yên bình
Để ngàn năm những mối tình
Hoàng bào trao gửi phú vinh chia đều.

Một ngàn năm kể đã nhiều
Bao nhiêu huyền thoại bấy nhiêu tấm lòng.

Cảm tác mùa thu

Cờ Ba Đình lộng gió tung bay
Quốc hội họp giữa ngày Tháng Tám
Vận nước của một thời đổi mới
Thế Rồng bay lộc Mã phi thiên

Quên sao ngày nô lệ xích xiềng
Cùng trận đói của năm Ất Dậu
Nay phong phú hàng đem xuất khẩu
Hoa trái xum xuê khắp mọi miền

Lòng biết ơn liệt sĩ trung kiên
Đã hy sinh giữ gìn Tổ quốc
Bà mẹ anh hùng ba miền họp mặt
Giữa thủ đô náo nức lòng người

Những công trình từ đáy biển khơi
Đến con đường mang tên của Bác
Bầu bạn năm châu ngày thêm hội nhập
Tổ quốc ơi! Đẹp quá mùa thu

LÊ ÍCH NGÀI

Thăng Long bừng sáng

Đất Việt danh thơm chói sử vàng
Thăng Long bừng sáng rực vinh quang
Thành đô thiên tuế lừng danh thắm
Văn hiến ngàn năm nức tiếng vang
Hà Nội oai phong ngời rạng rỡ
Long thành lẫm liệt dội huy hoàng
Tình dân nghĩa Đảng luôn bền vững
Xương máu ngàn đời dệt thắm trang.

Ngàn năm văn hiến

Ngàn năm bừng sáng cõi Thăng Long
Truyền thống hào hùng cõi chiến công
Vạn đại lưu danh: dòng Lạc Việt
Thiên thu nức tiếng: giống Tiên Rồng
Hán - Mông xưa tháo về phương bắc
Pháp - Mỹ nay lui khỏi xứ đông
Tô thắm trời Nam: ơn Bác Đảng
Phồn hưng cường thịnh với non sông.

Rạng rỡ đất Thăng Long

(Họa)

Tiếng vang còn dôi đất Thăng Long
Truyền thống cha ông tỏa sắc hồng
Vạn Kiếp - Đống Đa: lưu sử sách
Long Biên - Hoàn Kiếm: tạo thành đồng
Vương Quyền - Thường Kiệt: dòng con Lạc
Lê Lợi - Quang Trung giống cháu rồng
Ái Quốc ngàn thu danh sáng chói
Bao trang hào kiệt lập nên công!

Truyền thống anh hùng

(Đảo vận)

Trọn đời vì nước quyết ra công
Mới xứng con Tiên với cháu Rồng
Gìn giữ non sông bền tựa thép
Bảo toàn bờ cõi vững như đồng
Trừ quân hiếu chiến - nêu gương sáng
Đuổi lũ xâm lăng - dệt sử hồng
Văn hiến ngàn năm ngời rạng rỡ
Trời Nam bùng chói rực Thăng Long.

Định “Nhà Ngang”

(Họa thơ bà Huyện Thanh Quan)

Số phận “Nhà Ngang” buổi xế tà
Cảnh vườn tan tác chẳng còn hoa
Tìm sâu bới rác ra nhiều “bác”
Vạch áo xem lưng khắp mọi nhà
Đồng chí, đồng tâm thì tốt Hội
Săm soi, đấu đá sẽ tan gia
Văn chương láo nháo Thăng mà hạ
Thơ phú làm chi vợ bảo ta!

VÕ VĂN SAU

Lên thăm Đà Lạt

*Xuân Hương nước biếc lẫn mây trời
Gió thổi, thông reo, khách dạo chơi
Thành phố muôn hoa đầy sức sống,
Để mừng, để nhớ trong lòng tôi.*

Nhận Huy hiệu bốn mươi tuổi Đảng

*Bốn mươi tuổi Đảng có ngày nay
Huy hiệu Đảng trao, lòng ngất ngây.
Còn lại tuổi đời tuy ít ỏi
Nhưng mà với Đảng vẫn không phai.*

Xuân về đến ngắm ao hồ

*Xuân về đến ngắm ao hồ chơi,
Sóng gợn trên hồ, đàn vịt bơi,
Gió thổi trên hồ sen lá động,
Sao in dưới nước, ánh trăng soi.
Nguyệt trên trời ánh soi vàng rực,
Sen dưới đầm, hương tỏa khắp nơi.
Xuân mới, cùng nhau xin chúc tụng:
Dân giàu, nước mạnh, nở hoa đời.*

HOÀNG SƯƠNG

Cho vườn thơ đẹp

*"Kính tặng đội văn nghệ CLB Thơ Lâm Đồng
nhân kỷ niệm 10 năm thành lập"*

*Khai sinh tuổi đã mười năm
"Vườn Thơ" em bón em chăm tưới mà
Lời thơ tiếng hát bay xa
Ngợi ca Đảng, Bác, lòng ta tự hào*

*"Hoàng Mai" đẹp tựa ánh sao
Thơm hương "Nguyệt Quế" ngọt ngào tên em
Đêm rằm đẹp ánh trăng lên
Giọng ca "Minh Nguyệt" êm đềm thướt tha*

Câu hò điệu lý ngân nga
Dịu dàng dạo khúc tình ca yêu đời
Lòng bao vui sướng em ơi
Cúc - Lan “tô thắm cho đời sắc xuân”

Dáng em nhỏ Xiếu bông hồng
Đóa hoa tử muội cho lòng anh thương
Giọng ai trong trẻo ngân vang
Hát hay, hay hát có nàng Thái Long

Ấm trầm chất giọng miền Trung
Thoảng như gió nội hương đồng quê ta
Lắng nghe Hồng Phát ngân nga
Vần thơ quê mẹ câu ca ân tình

Mười năm tuổi mới trưởng thành
“Vườn Thơ” đang độ đậm cành trở bông
Cùng nhau chung sức chung lòng
Cho “Vườn Thơ” đẹp sáng vằng trăng lên.

Đột từ gia

(Họa vãn theo bài Qua Đèo Ngang)

Một cảnh vườn hoang rộng ó tà
Cổn cần thui chột mọi mầm hoa
Văn chương tập tễnh dăm mười bút
Thi phú xưng xoe mấy chục nhà
Ngang dọc tên huyênh banh lán trại
Dưới trên toang hoác đột từ gia
Hội hè tan tác lòng trăm ngã
Thế sự đau người - xót đến ta.

CÔNG PHU

Nhớ đồng đội

*Chiều chiều nghe tiếng thông reo
Tưởng chừng ai gọi bên đèo vọng qua
Phải chăng đồng đội của ta
Năm xưa đã hóa thành hoa giữa rừng
Tiếng ai trong gió náo nùng
Mơ màng hình bóng chạnh lòng tiếc thương
Núi sông in dấu chiến trường
Tâm linh người khuất vẫn vương cõi lòng
Quê hương đẹp bóng cờ hồng
Công ơn đồng đội sánh cùng trời cao.*

Ngắm cảnh hồ Xuân Hương

Hồ nước Xuân Hương thật dễ thương
Bình minh ẩn hiện dưới màn sương
Nửa con cá móng rung cây cỏ
Một tiếng chim kêu dội phố phường
Nắng nhuộm hoa đào, hoa sắc thắm
Gió đưa lá liễu, lá xanh vờn
Ngắm hồ mà ngỡ tranh thêu lụa
Một cõi thiên đường khách tứ phương.

NGUYỄN THỊ PHÁT

Yêu hội thơ

Ngày đầu gia nhập hội thơ
Ra về lòng thấy ngẩn ngơ nhớ người
Mong cho đến tháng đến ngày
Thường thức tiếng hát thơ hay tuyệt vời
Say sưa, vui vẻ, yêu đời
Đó là nguồn sáng tuyệt vời hội thơ
Nhập hội lòng thấy trẻ ra
Con tim tình cảm nở hoa nụ cười
Nụ cười sức khỏe ai ơi
Sức khỏe quý nhất trên đời chúng ta
Giọng thơ sâu lắng lòng người
Vào hội ta thấy cuộc đời đẹp hơn
Lòng người tươi trẻ bội phần
Cùng nhau sáng tác những vần thơ hay
Phấn khởi tươi trẻ khỏe hơn
Cả hội luôn thấy biết ơn Bác Hồ
Nhờ có Đảng Bác chỉ đường
Hội ta tỏa sáng như hương sen hồng
Tình yêu sinh hoạt hội thơ
Ngập tràn nhựa sống ước mơ diệu kỳ
Cả hội đoàn kết bên nhau
Dù cho người trước người sau cùng vào
Này chị, này em, này anh
Kết đoàn lại để xanh tình yêu thơ.

Bác còn sống mãi

Nay nghe kể chuyện về Người
Tưởng như thấy Bác mỉm cười với con
Bác như một đóa hoa sen
Hương thơm muôn thuở lưu danh trọn đời
Tiếng thơm Bác để cho đời
Cháu con thấy phục ở nơi tim mình
Nhìn hình của Bác mỉm cười
Ánh mắt hiền dịu đẹp tươi đường nào
Chúng con yêu Bác vô cùng
Bác ơi, Bác mãi sống, đừng ra đi
Chúng con học tập theo Người
Noi theo gương Bác sáng ngời niềm tin
In sâu mãi mãi trong tâm
Bác Người nhân hậu thương dân quên mình
Bác đưa dân nước Việt Nam
Từ khi chia cắt Bắc Nam hai miền
Đến nay độc lập tự do
Hai miền một dải ấm no hòa bình
Công ơn của Bác lớn lao
Bác đã để lại biết bao nhiêu tình
Dù cho đếm hết vì sao
Cũng không kể hết công lao Bác Hồ
Con mong tim Bác đập hoài
Để cho đất Việt ai ai cũng mừng
Trong cõi tâm linh mọi người
Rằng Bác sống mãi trên đời Bác ơi.

Thăm quê Bác

Về thăm quê Bác mùa hè
Đâu đây trong gió nghe như lời Người
Làng Sen quê đẹp của Người
Vẫn còn vang vọng tiếng cười Bác xưa
Nghe như trong gió mẹ ru
Võng gai còn đó giọng ru ơi à
Mẹ ơi! Vất vả suốt đời
Dệt vải, làm ruộng mà lời vẫn thanh
Bờ tre ru với hàng cây
Cau xanh đứng gác đêm ngày quanh ngôi
Lối vào sạch đẹp đơn sơ
Đi theo lối nhỏ con mơ Bác về
Nghe như tiếng Bác dặn dò
Chăm lo cây lúa ấm no dân mình
Ươm trồng thế hệ mầm non
Tương lai đất nước các con gắng làm

NGUYỄN VĂN PHƯƠNG

Tôi không sợ chết

Chết vì đất nước, chết vì dân
Sẽ được thờ cúng như thánh thần
Sống để mọi người thù oán mãi
Khác gì như chết ở cõi trần.
Sinh ra rồi lại phải chết đi
Sống, chết là quy luật thường kỳ
Cái đẹp, thứ ngon ai chả thích
Tự tay làm ra sướng cười khi
Kẻ đi cướp bóc của người ta
Giết hại dân từ trẻ đến già
Dù chết, tôi quyết phải đánh trả
Bảo toàn hạnh phúc của dân ta.
Sống mà cực nhọc hơn trâu bò
Cả tháng, cả đời chẳng được no
Bệnh tật, đói rét, luôn đau khổ
Thì ta sống chết vượt qua dò.
Chết được tiếng thơm không sợ chết
Chết mình tôi để cứu muôn người
Chết vì dân tinh thần sống mãi
Sử sách ghi lưu lại trên đời...

ĐẶNG NỮ KIM QUẾ

Thăng Long trong tôi

*Thăng Long ngàn năm rực cờ hồng
Nuôi chí bền gan đẹp chiến công
Hiển hách sử thi trang hào kiệt
Lừng danh nước tiếng giống Lạc Hồng
Ngàn năm văn hiến còn in sắc
Qua mọi khó khăn vẫn vững lòng
Ngày mai bước tiếp trên đường lớn
Thăng Long - Hà Nội sáng trời đông.*

Đà Lạt nhớ Hà Nội

*Chiều thu Đà Lạt nhớ Thành đô
Nước biếc Xuân Hương sóng nhấp nhô
Trăng thanh soi sáng hồ Hoàn Kiếm
Gửi gió lời thơ tới Thủ Đô*

*Muôn dặm đường xa nhớ vắn vường
Hà Nội ơi ba sáu phố phường
Muốn nhắn lời thương về ngoài ấy
Thấm thoát thôi đưa nửa đoạn đường*

*Đà Lạt vầy chào Hà Nội đây
Nắng ấm cùng sương quyện gió mây
Ngút ngàn thông reo như điệu nhạc
Du dương sóng vỗ nhớ hồ Tây*

*Đi xa ta nhớ mùa hoa sữa
Hương ngọc lan thơm bên ô cửa
Gọi em về Đà Lạt chiều sương
Thảo nguyên xanh khắc khoải đêm trường.*

NỮ SĨ TƯỜNG PHỐ
(1900 - 1973)

Nỗi lòng của em

Trải qua gian khó triền miên
Tấm lòng em gửi một niềm về anh
Bàn tay năm tháng thâm canh
Nay đã chai sạn da nhẵn đôi môi
Tấm lòng em đó anh ơi
Cùng anh sống trọn quãng đời cho nhau
Hai bàn tay dẫu trắng phau
Đã từng sưởi ấm lòng nhau tháng ngày
Trong em hơi ấm bàn tay
Mà sao tình lại cứ dày hơn lên
Rét rề em phủ tay êm
Cho tình kết lại cho duyên vững bền
Thương anh mang nặng nỗi niềm
Bao năm tự lại dành riêng cho mình
Các con rạng ánh bình minh
Em dòng sông nhỏ, uốn mình quanh anh.

CHÙM THƠ CỔ NỮ SĨ TƯỢNG PHỐ

Tình quê

Vô đây là cội trời Nam
Âng khuâng nhớ Bắc muôn vàn khôn khuây:
Nhớ ngày đông, giá cóng tay,
Nhớ thu sang, ngọn gió may lạnh lòng
Nhớ xuân, muôn tía ngàn hồng,
Nhớ sen mùa hạ nở tung mặt hồ.

Đồng quê, nghĩ nhớ con cua,
Lũy tre, gió lộng vi vu sáo diều.
Quê nhà đầm ấm bao nhiêu,
Mẹ cha, em nhỏ mai chiều yên vui.
Bắc Nam duyên phận xa xôi,
Hương quan nghìn dặm mấy hồi chiêm bao!

Vĩnh biệt Nha Trang

Vĩnh biệt miền quê hương cát trắng
Một buổi mai còn nặng trời sương.
Xa dần muôn dặm trùng dương,
Xa dần bao cảnh lên hương Nha thành.
Biển mênh mông, trời xanh xanh biếc,
Mười lăm năm, ôi! Biết bao tình.
Chao ôi, Tọa hóa ảo huyền.

Xúc cảnh Đà Lạt^(**)

Đường lên đỉnh mộng tới Lâm Viên,
Vi vút thông reo cảm đức hiền.
Phóng bút đôi hàng thơ nhắn gửi,
Nàng Tương luôn khép cánh thư hiền.

Yên lặng thư hiền vắng bóng người,
Cánh tem mảnh giấy nhẹ trao lời.
Mối duyên thanh khí ngoài muôn dặm,
Mây nước xa xa cảnh tuyệt vời.

^(**) Đầu đề do chúng tôi đặt.

Quên xuân !

Xuân về đào lý đua tươi,
Màn hoa ngây ngất nọ người quên xuân!
Xuân vui xuân hẹn có ngần,
Mà ta lần lữa để xuân sang hè.
Vui xuân có khách đi về?
Lòng xuân thiếp những mê cuộc đời.
Quên xuân, quên cả tuổi trời,
Ngày xanh mòn mỗi nửa đời với xuân!
Bâng khuâng đỉnh Giáp, non Thần,
Ấy ai giấc mộng đêm xuân mơ màng.
Riêng ai héo hắt can tràng.
Má hồng đậm lệ năm càng phai pha.
Kiếp sinh ví cũng như hoa,
Vội xuân đầm thắm mặn mà mấy mươi!
Vương mang chi lấy kiếp người?
Tình nhà, nỗi nước, nợ đời ngổn ngang.
Hững hờ xuyên ngọc, hoa vàng,
Phấn son há dám mơ màng như ai!
Khuê trung lần lữa hôm mai,
Trăm lo nghìn nghĩ miệt mài một thân.
Những mình nào biết có xuân?
Thoi vàng gieo đã mấy lần xuân qua.
Khăn hồng thấm lệ hồng sa,
Vẳng tai nghe tiếng oanh ca giật mình!
Quên xuân, ai có như mình!...

(Những dòng trên được rút ra từ Bức thư rơi, in trên Nam phong tạp chí số 139, 6/1929).

VÕ QUANG TẤN

Lăng Bác Hồ

*Trăng thu soi tỏa khắp Ba Đình
Cờ đỏ sao vàng phấp phới xinh
Lăng trước mặt trời trong rất đỏ
Vườn sau ánh điện sáng lung linh
Một màu cây cỏ xanh như ngọc
Muôn sắc hồng lan cúc trắng tinh
Bác ngủ ngon lành an giấc điệp
Hằng ngày chói rạng buổi bình minh.*

NGUYỄN TOÁN

Rau Đà Lạt

“Chẳng có mấy khi khách đến nhà
Trẻ thì đi vắng, chợ thì xa”
Thôi, ta dùng tạm rau, dưa, quả
Nặng nghĩa, muối tương cũng đậm đà.

Hàng dậu ngoài vườn, mướt luống cà
Dưa leo, giàn mướp, đỗ đang hoa
Bí đao, bí đỏ đang sai quả
Bắp sú, cải canh hẹ bán ra.

Khoai tây sai củ, chọn ngày đào
Cà rốt vừa gieo, sẽ nhỏ sau
Súp lơ, rau muống xin tùy chọn
Thấm đở cà chua, đón khách chào.

Rau củ quê tôi có bốn mùa
Thử dùng ngon miệng, hẹ ngày mua
Ứng cung bảo đảm nhiều rau sạch
Bổ dưỡng, an sinh đến mọi nhà.

Nhà Giáo

*Làm nghề nhà giáo thật vinh quang
Nâng cao trí tuệ sẽ mơ màng
Chuyển giao kiến thức cho đời mới
Thầy giỏi trò ngoan vẫn ước mong*

*Thiên nhiên bí ẩn vẫn mở mang
Tìm tòi khám phá chẳng tính công
Những điểm đúng sai...trò chưa hiểu
Có thầy diễn giải mới tinh thông*

*Hòa bình, kiến thiết việc đang cần
Thầy cô lãnh nhiệm đứng tiên phong
Sự nghiệp hàng đầu xây dựng mới
Có ngành giáo dục đã góp công .*

Mừng Xuân Mậu Tý

Ngày xuân đua nở muôn hoa
Mừng xuân, mừng Đảng mọi nhà hân hoan
Ngắm nhìn nẻo phố đường làng
Thiên nhiên đẹp cảnh môi trường sạch xanh
Mừng vui nhiệm vụ hoàn thành
Nông thôn đổi mới mọi ngành vươn lên
Phát huy dân chủ dân sinh
Giáo dục, văn hóa, an ninh...tiến đều
Nghĩa vụ vượt mức chỉ tiêu
Xuân Trường đổi mới đạt nhiều thành công
Vui xuân ta hãy chung lòng
Để xuân Kỷ Sửu thành công hơn nhiều.

Thơ văn

Thơ văn thấu rõ lòng người
Cảm xúc, xử thế với đời thiện căn
Những người sành điệu thơ văn
Đều là chuẩn mực khuyên răn cho đời
Văn thơ thu hút lòng người
Phân định lẽ sống rạch ròi trắng đen
Lời hay, ý đẹp lưu truyền
Tạo thành tác phẩm luyện rèn nhân văn
“Thương người như thể thương thân”!
Người tốt, việc tốt, ân cần biểu dương
Thối hư, tật xấu nhiều nhường
Phanh phui, vạch mặt, không thương tiếc lời!
Thơ văn làm đẹp cho đời
Để cho cuộc sống mọi người cùng vui.

PHAN HUY MINH

NGUYỄN THỊ THANH TOÀN

Một thoáng Hà Nội

Vừa chợ mắt đã gần Hà Nội
Ơi! Thăng Long tôi hằng thầm gọi
Hồng Hà ơi dòng sông yêu dấu
Nuôi đời từng hạt đỗ phù sa
Và những cánh buồm nâu no gió
Mía, ngô xanh sóng hát đôi bờ...

Trang thần thoại, mũi tên thành cổ
Nét sử vàng ngời sáng Thăng Long
Nắng trải lụa mùa thu tháng Tám
Nắng Ba Đình gieo bước ta đi
Bốn nghìn năm trăm hùng sông núi

Góc phố xưa bằng lăng tím đơm
Cây sấu già trút vàng mùa lá
Hương sen thơm trong cốm đầu mùa
Vu vơ hát gù lá thu rơi
Mà bản nhạc rừng rừng niềm nhớ

Hà Nội ơi tươi nguyên tình ái
Sóng hồ Gươm ngàn năm xanh mãi
Lá me nào rợp bóng tuổi hồng
Ký ức còn vương hương hoa sữa
Từng trang Kiều trong gót thu vàng
Đào Nhật Tân chúm chim mùa xuân

Cỏ hoa may dùng dằng đàn lối
Lửa Tây Nguyên rực hồng đêm hội
Chấp chới ngàn sao kỳ diệu bay
Lòng ghen thầm gọi tên Hà Nội
Bên mimôsa thương lắm hoa đào.

Mộng mơ mùa xuân

Hoàng yến là màu hoa tôi yêu
Màu hoàng yến màu áo xưa một thuở
Màu hoàng yến tan trong giọt mai bờ ngõ
Hoàng yến sắc mây tôi gặp ở cao nguyên

Tôi đứng lặng xem mây hoàng yến vút bay
Đón mặt trời mùa xuân thức dậy
Muốn mượn Đồi Cù xanh êm cỏ non
Dào dạt hồ xuân thanh tân dòng nước

Bông hồng vàng mơ mộng trước bình minh
Hoa ven đường như phập phồng hơi thở
Vạt cúc xẫm vàng đầm thắm đón xuân sang
Như màu áo thuở nào xuân tới

Như sợi tơ trời giăng giăng mỏng
Vàng mong manh nắng động đánh trong mưa
Khắp ngả bồi hồi đóa hồng thắm
Đón đả xuân, gõ cửa mảnh đời tôi.

QUÁCH THỊ TOÀN

Về viếng *Nghĩa trang Liệt sỹ Đà Lạt*

*Đà Lạt ghi nhớ đời đời
Anh hùng liệt sỹ nằm nơi đất này
Tôi về thăm viếng hôm nay
Hai bảy tháng bảy là ngày thương binh
Thành tâm dâng nén nhang này
Khói hương nghi ngút tràn đầy mộ anh
Hy sinh vì cuộc chiến tranh
Năm đây yên nghỉ hồn anh trong lành
Nghĩa trang Đà Lạt thông xanh
Mọi người liệt sỹ ghi danh bằng vàng
Trẻ già trai gái sẵn sàng
Vệ sinh sạch sẽ hàng hoàng hơn xưa.*

Lời Bác dạy

Con từ bom đạn một thời
Trở về Thành phố như lời Bác khuyên
Dìu nhau từng bước đi lên
Vượt qua gian khổ dẫm lên đau buồn
Ngày xưa đổ máu chiến trường
Nay về Thành phố đổ dòng mồ hôi
Góp công xây dựng cuộc đời
Một phần nhỏ bé cho thời đã qua
Những lời Bác dạy sâu xa
Ngọn nguồn đạo lý đâu là niềm tin
Đảng là ánh sáng mặt trời
Đẫn đường chỉ lối cho đời con đi
Vượt mọi gian khó xá chi
Quyết tâm xây dựng không gì quý hơn.

NGUYỄN TRUNG

Bát thập cảm tác

Thấm thoát tuổi đời đã tám mươi
Gẫm việc riêng chung dạ bồi hồi
Kháng chiến hai thời đầy nhiệt huyết
Tù tội ba lần trải gian lao
Phu thê chung thủy đông con cháu
Bằng hữu tâm giao ít kẻ còn
Mừng Đảng quang vinh non nước thịnh
Vui tình đồng đội chẳng hề phai.

Lo buồn liên miên sao không ngớt
Thế thái nhân tình phí sức thôi
Bao kẻ hàm ơn quay lưng lại
Lắm người thụ nghĩa ngoảnh mặt đi
Công danh phú quý Nam Kha mộng
Nhân sinh ly hợp phù du kiếp
Bạn sách cổ kim nâng kiến thức
Vô vãng văn thơ an ủi mình.

LƯƠNG VĂN THƯ

Phụ nữ Việt Nam

Tấm gương phụ nữ Việt Nam
Anh hùng bất khuất đảm đang mọi bề
Sắt son trung hậu lời thề
Gia đình, xã hội chẳng hề kém ai
Dạy con, nuôi mẹ tháng ngày
Việc nhà, việc nước cả hai chu toàn
Xứng danh phụ nữ Việt Nam
Tình nhà, nghĩa nước tràn đầy hào quang.

65 năm một chặng đường

Bọn Đế quốc gieo trồng nô lệ
Nhân dân ta xiết kẻ cơ hàn
Cả cuộc đời vất vả gian nan
Đói nghèo chồng chất căm hờn xót xa
Nhờ có Bác, dân ta có Đảng
Đảng soi đường sáng lạng, anh minh
Dân đồng lòng quyết chí đấu tranh
Đoàn kết chặt chẽ giành thắng lợi
Ngày khởi nghĩa cờ hồng phát phới
Trang sử vàng mãi mãi còn ghi
Mồng hai tháng chín - Ngày Quốc khánh
Giọng Bác Hồ, lạnh lạnh rền vang
Tuyên ngôn Độc lập rõ ràng
Việt Nam ngang hàng thế giới năm châu
Thực dân Pháp thua đau, cuốn gói
Mỹ nhẩy vào ỷ lại mạnh giàu
Năm đời Tổng thống thay nhau
Chúng đều tan tác, mang sầu rút lui
Dân ta phải hai lần cầm súng
Vì tự do, quyết chống bạo tàn
Nhờ có Đảng và Bác dẫn đường
Dù bao bão tố, thác ghềnh đều qua
Mãi mãi chúng ta tạc ghi lời bác
“Không có gì quý hơn Độc lập, Tự do”
Mỗi lần kỷ niệm đứng dưới cờ
Càng thêm thương nhớ Bác Hồ kính yêu.

BÙI THỊ THÊM

Chiều xuân Đà Lạt

Ta ngẩn ngơ giữa chiều xuân Đà Lạt
Rừng thông reo thấp thoáng những cánh diều
Sương mờ giăng khói lam chiều phố núi
Vườn nhà ai e ấp những nụ hồng
Cam Ly hồi, khúc nhạc tình muôn thuở
Hồ Tuyền Lâm sống động nổi vơi đầy
Đà Lạt ơi, Xuân Hương trào nổi nhớ
Hàng liễu xanh, rủ bóng gợn hồ trong
Đà Lạt nay, đang vươn mình trời dậy
Để ngày mai tỏa sáng những ước mong.

Chiếc vòng tay

Em bé người Tày chẳng nhớ lâu
Ông già mắt sáng, dáng cao cao
Một tối ghé nhà, ông có hứa
Tặng chiếc vòng tay bé ước ao.

Tháng tới, ngày qua cứ nhẹ trôi
Em bé qua rồi tuổi đôi mươi
Cuộc sống ngập tràn bao công việc
Chuyện chiếc vòng tay đã quên rồi.

Bỗng một ngày kia có người qua
Hỏi cô còn nhớ chuyện ông già
Ông gửi tặng quà ông đã hứa
Cô gái rưng rưng bỗng khóc òa.

Ông già ngày ấy chính Bác Hồ
Việc nước bận bịu Bác phải lo
Mà chuyện vòng tay Người vẫn nhớ
Ôi! Người gần gũi đến không ngờ.

Cô gái nâng niu chiếc vòng tay
Giữ kỷ vật thiêng đến cuối đời
Cô nguyện suốt đời noi gương Bác
Chiếc vòng tay thành tấm gương soi.

Sông ơi!

Quê tôi có một dòng sông
Trước đây uốn lượn bênh bờ- rất thơ
Biết bao cổ tích mộng mơ
Biết bao hò hẹn đôi bờ đêm trăng
Mặt sông sáng ánh trăng rằm
Dưới sông cá lượn tung tăng từng đàn
Bến sông tắm mát mấy nàng
Vài con thuyền nhỏ mơ màng buông câu

Bây giờ sông bỏ đi đâu
Đáy sông tro cát, móng cầu chênh vênh
Còn đâu cổ tích thần tiên?
Còn đâu những buổi tâm tình dưới trăng?
Mặt sông- đau thất côi lòng
Làm sao tìm được tri âm - hỡi người?
Tôi như mất nửa cuộc đời
Còn đâu bóng dáng nụ cười tuổi thơ?

Sông ơi - trở lại - tôi chờ.

TRẦN ĐÌNH THẢO

Hội ngàn hoa

Trời đất xoay vần
Để xuân đi xuân lại
Để xuân về với hội ngàn hoa.
Hoa sớm, hoa chiều
Hoa khắp núi đồi thơ mộng thương yêu!
Cả rừng hoa dập dềnh, mơn mớn cành tơ!
Tưởng Động Đào Nguyên, Lưu Nguyễn bao giờ!
Hoa mừng Đảng tám mươi xuân
Trẻ mãi không già!
Hoa tôn vinh trăm hai mươi năm sinh nhật Bác Hồ vĩ đại!
Hoa hát khúc tình ca
Mừng đại lễ Thăng Long - Hà Nội
Đô thành trọn tuổi nghìn năm
Gặp hôm nay mà hẹn đã nghìn xưa
Sông núi ơi! hoa say đời! đời say hoa!
Yêu biết mấy! Tổ quốc trăm nhớ nghìn thương!
Gió ơi! Hoa nhả đôi lời
Cho hoa gọi gió, mây, trời tỏa hương!

Nhớ Huy Cận

Anh đi với nửa câu thơ
Bâng hoàng để lại bạn thơ giữa đời!
Thì nhân trẻ mãi anh ơi!
Cùng hoa, trăng nước, mây, trời xuân xanh.

*Lời chú:

Trong bài "Đêm mưa" của Huy Cận có câu: " Nghe trời nặng nặng, nghe ta buồn buồn". Hôm anh sắp mất có bạn thơ hỏi anh thấy người mình thế nào? Huy Cận đáp: " Nghe người nặng nặng" sau đó anh mất.

Khát

Bến nước bến sông, nhớ đợi chờ!
Này duyên này nợ tự ngày xưa.
Phải chăng đời mãi thương yêu khát!
Nên cứ bâng khuâng, cứ ước mơ!

Bình vờ

(Phóng tác sau khi đọc bài thơ "Le Vasebrisé" của Sully Prud'homme)

Bình vờ thương đau cây chết sầu!
Nước trôi, hoa héo chảy về đâu.
Bàn tay âu yếm, vương tim nóng.
Gây vết thương lòng mãi kiếp sau.

Ghi chú: Sully Prud'homme yêu đơn phương một người mà không được yêu lại. Điều đó đã gây vết thương lòng trọn đời người thi sĩ, không hàn gắn lại được và ông làm bài thơ "Le Vasebrisé"

PHẠM XUÂN THU

Ngàn năm thương nhớ

Đất trời sông núi nước non
Thăng Long - Văn hiến đã tròn ngàn năm
Thăng trầm sương tuyết rêu phong
Sớm Đông mống mọc - chiều Tây cầu vồng
Ngàn năm chớp lửa mưa đông
Mưa tan, trời lại nắng hồng sáng trong
Trải bao triều đại uy phong
Bao nhiêu thế lực rắp lòng xâm lăng
Từ: Tống, Mông, Nguyên, Minh, Thanh
Nhưng sao bạt được Trường Sơn rừng già
Biển Đông sâu rộng bao la
Nhưng sao lấp được chỉ là giấc mơ
Trái tim đất nước anh hùng
Bao phen lửa đốt, lửa lòng, lửa vây

Móng tay nhọn, vỏ quýt dày
Xuân đi học đến những ngày nguy nan
Lửa cháy gặp nước lửa tàn
Thủ đô vang dội giang san lầy lừng
Hà Nội ba sáu phố phường
Bác Hồ về nước trên đường vinh quang
Năm châu bốn biển ngang hàng
Sánh vai cường quốc Việt Nam hùng cường
Thăng Long Nam Bắc bốn phương
Đổi mới, chào đón con đường ngoại giao
Cuộc sống mới như thủy triều
Thủ đô thanh lịch thỏa điều ước mơ
Thăng Long ơi! Thăng Long ơi!
Muôn thuở sống mãi với trời với trăng
Một lòng cùng với chị Hằng
Đêm ngày gìn giữ lấy lăng Bác Hồ
Ngàn năm yên giấc Bác nằm
Để toàn nhân loại đến thăm viếng người.

Sinh hoạt nhân ngày Phụ nữ Việt Nam tại Khu Du lịch đồi Mộng Mơ
Ảnh : PHAN HUY MINH

Anh thương binh trở về làng

Xuân này anh trở về làng
Lần theo cặp nặng anh sang qua cầu
Dừng chân lặng lẽ hồi lâu
Nhớ từng kỷ niệm nhịp cầu quê hương
Ngày nào nhập ngũ lên đường
Chiếc khăn tay trắng thêu chim hòa bình
Trái tim chỉ thấm xinh xinh
Em trao kỷ niệm rồi anh lên đường
Những năm biên biệt chiến trường
Biết anh lỗi hẹn với em quá nhiều
Tiến vào mặt trận càng sâu
Chiến tranh ác liệt biết ngày nào ra
Trường Sơn rừng núi bao la
Nhớ em, anh ví như là lá cây
Bị thương anh trở về đây
Được tin em đã lấy chồng làng bên
Anh như chết lặng con tim.
Đúng ra anh phải biết ơn em nhiều
Đợi anh, cho đến xế chiều
Nước mắt em cạn đã nhiều vì anh.
Bây giờ đã hết chiến tranh
Anh về xây dựng quê hương mạnh giàu
Tình ta vẫn giữ bền lâu
Nhưng là tình bạn, nhịp cầu quê hương.

Đưa anh về quê

Kính viếng hương hồn liệt sỹ: Phạm Đức Khánh

Đưa anh về rặng tre xanh
Với ao rau muống, với quanh vườn cà
Anh về với xóm làng ta
Đồng xanh bát ngát ngõ là chiêm bao
Anh đi năm ấy cò sao?
Tiễn anh lần cuối để vào Tây Nguyên
Thế mà đã bốn mươi năm
Hy sinh mặt trận Lâm Đồng Mậu Thân
Anh ơi! Hai một tuổi xuân
Vợ con chưa có thương anh rất nhiều
Mẹ cha nước mắt sớm chiều
Mỏi mòn trông ngóng ở nơi trận tiền
Cha mẹ nay đã quy tiên
Chỉ mong nhắm mắt gặp anh một lần
Nhưng rồi tin vẫn biệt tăm
Thôi đành ngậm đắng về nơi tuổi vàng
Bây giờ mới biết tin anh
Năm cùng đồng đội nghĩa trang Lâm Đồng
Cha mẹ dặn: "lúc lâm chung",
"Khi nào hết giặc đưa anh về nhà"
An táng bên cạnh mẹ cha
"Thỏa lòng mong ước lúc ta hãy còn"
Tự hào một tấm lòng son
Hy sinh vì nước, vì non, vì nhà
Nay thỏa mong ước mẹ cha
Anh về yên giấc quê nhà bình yên.

Niềm tin

*Xuân Tây Nguyên em nhớ về hải đảo
Anh thương em tháng ngày tần tảo nuôi con
Thằng cu Tý giờ này đã chạy lon ton
Mười ngày cưới, ở nhà em vẫn là gái son.
Nường dâu, lống mía vạt cà phê ở sườn non
Anh nhớ lắm, cao nguyên hùng vĩ
Ở ngoài này, đêm ngày anh tuần tra trên đảo khi
Anh biết có lúc em rất bí...
Về câu hỏi của con “cha đâu”? em buồn rầu rĩ
Mắt dăm chiêu, nhìn lên ảnh Bác Hồ
Tìm mẹ hướng về phương Bắc, nơi ấy có Thủ Đô
Niềm hy vọng lóe lên từ con tim khối óc
Biết nói gì đây, để con hiểu về cha!
Lý tưởng cộng sản đến với muôn nhà.
Đã thấm vào từng làn da, thớ thịt,
Từ ngày thành lập Đảng tám chục năm qua
Cha hải đảo, mẹ Tây Nguyên mỗi người một ngã.
Một lòng theo Đảng để vun trồng cho mảnh đất ông cha.*

HUỲNH TUẤN VINH

Đất thiêng muôn đời vẫn rạng

Bảo rằng quả đất không tròn
Ngàn năm thương nhớ sao còn vẹn nguyên?
Đây lãnh thổ mãi thiêng liêng
Rạng thơm đất Việt, đức hiền lưu danh.

Luận rằng: nhà Thương, Bàn Canh
Năm lần chuyển đổi đô thành mới nên
Nhà Chu, Thành Vương dẫu quên
Chuyển dời ba lượt dựng nên cơ đồ,
Không hấp tấp, chẳng phân vân
Trên mệnh trời, dưới ý dân mới thành
Nhà Đinh, nhà Lê nở đàn
Khư khư giữ lấy trọn thành Hoa Lư
Khiến dân hao tổn, việc hư
Lòng Tổ (*) đau xót tựa như xé, cào.

Bàn rằng: Đại La trung tâm
Đúng ngôi tứ hướng, ngay tầm trước sau
Hổ ngồi, Rồng cuộn ngang nhau
Rộng bằng, cao thoáng không đâu sánh cùng
Rồng thăng thẳng địa huy hùng
Hồn thiêng tụ của muôn trùng kiệt linh
Vô cùng cấp thiết đời kinh
Đế vương bậc nhất oai linh muôn đời.

Chúng con luôn hướng về Người
Vì dân, vì nước mà Người nhọc thân
Chúng con muôn vạn tri ân
Dập đầu khấu lạy mười phần thành tâm
Ngàn năm xa cách vợi vơi
Khôn ngăn thương nhớ trọn đời đậm sâu!

(¹): ý luận, bàn đều là của Lý Thái Tổ

PHẠM VŨ

Phạm Vũ (ngồi phía trái)

Nhớ

Ta nhớ lắm căn nhà phố cổ
Con đường mưa loang lổ dấu chân người
Cây sấu già trước cổng nhà tôi
Mùa sấu rụng - chua ơi là nhớ!
Đêm thoang thoảng mùi hương hoa sữa
Cây đa lùn trước cửa Ngọc Sơn Đền
Một tháp rùa rêu phủ đã ngàn năm
Hồ Trúc Bạch lặn theo tăm bắt cá
Quảng trường Ba Đình nắng xanh bóng lá
Lời cha còn vọng tới ngàn năm.
Ta nhớ lắm những đêm nằm trên cỏ
Sóng sông Hồng vỗ nhớ một triền đê.

Hà Nội ơi ta nhớ những chén chè
Ngọt trong cổ lúc trưa hè nóng bỏng
Bún ốc Tràng Thi nuốt tới bụng rồi còn nóng
Nhớ dáng em đợi ta dưới bóng lộc vừng
Trăng Hà thành điện sáng quá cứ rừng rừng
Bốn cửa ô ta nhớ từng ngõ phố
Mái ngói nghèo trong tranh phố Phái ^(*)
Cứ chênh vênh khắc khoải giữa lòng ta!
Bao đêm rồi, lòng những kẻ phương xa
Cứ thao thức nhớ căn nhà ngõ phố
Hà Nội thiêng liêng, Thăng Long ráng đỏ
Tiếng rao đêm nho nhỏ cũng quặn lòng...!
Thương nhớ gửi về thành phố ở trong sông.

(*) Họa sĩ Bùi Xuân Phái, người chuyên vẽ phố cổ Hà Nội

Vì sao biển mặn?

Vì sao biển mặn vậy em
Anh đã thức tròn đêm với biển
Câu hỏi nhỏ suốt đời ta tìm kiếm
Cứ mênh mông trong lòng biển khôn dò...!
Biển từ ngày xưa vẫn mặn chát đến bây giờ
Không có muối sao còn gọi là nước biển!
Vậy muối ở đâu?
- Muối tự trên trời cao đổ xuống
Sóng hòa tan cho trăm biển mặn mòi!
Hỏi trời xanh, trời không trả lời
Hỏi đất thẳm đất rùng mình hóa sóng!
Mặt trời lên, Mẹ về đứng bóng
Giữa gian lao Mẹ công vào nhà
Mồ hôi trán Mẹ vỡ ra
Rớt xuống đời con mặn chát!
Con nhận ra qua lời mẹ hát
Biển mặn từ những hạt mồ hôi.

Bà Cao Thị Quế Hương, tổ chức từ chính trị Đà Lạt và nhà thơ Phạm Quốc Ca đang cùng hội viên Câu lạc bộ tham gia sinh hoạt chuyên đề

LÊ TUẤN VIỆT

(Quận Đống Đa
Hà Nội)

Cất cánh bay

*Đại lễ gần như đến mỗi ngày
Đan xen thách thức với cơ may
Năm châu khủng hoảng lan tràn rộng
Đất nước thiên tai bão lụt dày
Mở rộng Thủ đô tầm vóc mới
Tập trung nội lực hội rồng mây
Lòng dân, ý Đảng xoay trời đất
Hà Nội nghìn năm cất cánh bay!*

NGUYỄN THỊ XIẾU

Một chút tâm tình về Đà Lạt

Sáng nay đi đến hội thơ,
Trên đường phố núi, mộng mơ sương mù,
Đà Lạt ơi! Tươi đẹp quá,
Bộ mặt hôm nay, rạng rỡ vô cùng,
Danh lam, thắng cảnh hữu tình,
Hoa tươi đua sắc, trời xanh điểm màu.
Khí hậu ôn hòa vui khỏe,
Dân hiền hiếu khách đón về từ xa.
Đà Lạt ơi! Trong lành quá,
Mây ngàn gió núi, bốn mùa thông reo.
Hưởng chung hạnh phúc tuyệt vời,
Nữ nam thanh lịch, hội thơ đón chào
Ngoài trời sương đã ngừng rơi,
Phòng trong ấm tiếng, thơ ngâm mới ngừng.

Những lời nói ân tình

LÀM ĐẸP CHO XỨ SỞ THÂN YÊU

Nhà thơ **PHẠM QUỐC CA**
Phó chủ tịch Hội VHNT Lâm Đồng
(Trích lời tựa tập 1 Hương thông)

...Tập thơ "*Hương thông*" đề cập đến các nội dung trữ tình khá đa dạng. Nhiều tác phẩm thể hiện lòng biết ơn Đảng, Bác Hồ, biết ơn cách mạng và những người đã hy sinh vì nước. Thơ tham gia chống tiêu cực, đặc biệt là tệ tham nhũng và sự suy đồi về đạo đức (Quốc nạn - Lê Bá Cảnh; Say - Mai Xuân Cảnh). Thơ nói lên tình yêu giang sơn gấm vóc đang tràn đầy sinh sắc trong sự nghiệp đổi mới.

Tập trung nhất là đề tài tự họa chân dung tinh thần của người làm thơ, nhất là lớp người cao tuổi. Đó là một thế giới tinh thần vừa an nhiên thanh thản vì đã hoàn thành vẻ vang sự nghiệp cách mạng, vừa không khỏi có những giây phút đau lòng vì tình trạng tiêu cực vừa xuất hiện đầy đó trong đời sống xã hội. Nổi bật lên trên hết là tinh thần lạc quan của một lớp người đã được thử thách qua hai cuộc kháng chiến, như cây qua bão không có gì chuyển lay. Tinh thần lạc quan đó còn có cơ sở ở cuộc sống đang đổi mới từng ngày. Tôi thích cái lạc quan trong khắc nghiệt toát ra từ giọng điệu hài hước của tác giả Ngô Xuân Chủ trong bài "*Hỏi thăm thi hữu ở Nghệ An bị lũ lụt*". Cũng đáng yêu là tâm hồn cảm nhận thiên nhiên và cuộc sống một cách tinh tế thấm đẫm tình người của tác giả Hoàng Mai trong bài thơ "*Những hạt mưa xuân*" và giọng điệu cứng cỏi, khẳng định khí tiết của các tác giả Mai Xuân Cảnh (Cây thông), Ngô Tú (Bút tùng)... các tác giả nữ Đặng Thanh Liễu, Nguyễn Thị Thanh Toàn, Bảo Thanh, Vũ Dậu... đã góp những tiếng thơ riêng tư, mềm mại, nữ tính.

Cũng cần phải nói một cách chân thành rằng tập thơ còn có một số bài còn quá đơn giản. Vấn đề "*nói cái gì*" trong thơ có ý nghĩa lớn nhưng quan trọng hơn là "*nói bằng cách nào*". Cái làm cho một bài viết thành thơ chính là ở chỗ nó có bút pháp, nó là ngôn từ có nghệ thuật, điều này thì không phải ai cũng ý thức một cách sâu sắc.

Với lòng kính trọng những người làm thơ trên thành phố hoa, tôi viết mấy dòng này thay lời giới thiệu tập thơ. Kính chúc Câu lạc bộ thơ tập hợp được nhiều tài năng để công chúng yêu thơ có thể đón đọc những thi phẩm có giá trị hơn nữa, làm đẹp cho xứ sở thân yêu của chúng ta.

CÂU LẠC BỘ THƠ LÂM ĐỒNG LÀM THEO LỜI BÁC

(Phát biểu của ông Trần Thanh Hoài, Phó Giám đốc Trung tâm Văn hóa tỉnh Lâm Đồng, nhân kỷ niệm 10 năm thành lập CLB Thơ Lâm Đồng.)

Trong những ngày tháng 5 lịch sử này, việc Câu lạc bộ Thơ chọn đúng ngày kỷ niệm 120 năm sinh nhật Bác, làm buổi gặp mặt kỷ niệm 10 năm thành lập Câu lạc bộ Thơ cũng đã nói lên bao điều nhớ thương, kính trọng, tri ân đối với vị cha già của dân tộc Việt Nam. 10 năm đối với lịch sử của một vùng đất là quá ngắn ngủi, nhưng đối với một Câu lạc bộ như Câu lạc bộ Thơ của tỉnh Lâm Đồng là một quãng thời gian hết sức kỳ diệu. Thành lập Câu lạc bộ đã khó khăn, giữ cho Câu lạc bộ được khỏe mạnh và phát triển lại càng khó khăn hơn. Các thành viên Câu lạc bộ phần lớn là những bậc cao niên đã có nhiều đóng góp cho sự nghiệp bảo vệ và xây dựng đất nước nói chung và tỉnh Lâm Đồng nói riêng, nay đã đến cái tuổi “xưa nay hiếm” vẫn hằng say sáng tác, hằng say lao động nghệ thuật; đây thật sự là một niềm cảm mến đối với những người làm công tác quản lý và hoạt động văn hóa, văn nghệ. Quả thực, trong quá trình hoạt động, Trung tâm Văn hóa Tỉnh với cơ sở vật chất còn quá thiếu thốn, nên việc hỗ trợ cho các hoạt động của Câu lạc bộ không nhiều, phần lớn đều do Ban chủ nhiệm Câu lạc bộ chủ động, tích cực quan hệ, kết nối, động viên để Câu lạc bộ có được một bề dày sáng tác và quảng bá tác phẩm như bây giờ. Được công chúng trong và ngoài tỉnh biết đến, đây tin cậy. Với bốn phận là đơn vị chủ quản của Câu lạc bộ thơ, Trung tâm Văn hóa tỉnh trân trọng đề nghị Ban chủ nhiệm Câu lạc bộ phát huy những thành quả đạt được, khắc phục những tồn tại, mở rộng địa bàn hoạt động, kết nạp thêm hội viên mới, nhằm đáp ứng nhu cầu ngày càng cao của những người yêu thơ và sáng tác thơ trong tỉnh; để thực sự Câu lạc bộ Thơ tỉnh Lâm Đồng là địa chỉ văn hóa đầy chất “thơ” mỗi khi được nhắc đến. Năm 2010 là năm có nhiều sự kiện lớn của đất nước, Trung tâm Văn hóa tỉnh rất mong Câu lạc bộ thơ có các chương trình hoạt động thiết thực, để có thêm nhiều bông hoa nghệ thuật đặc sắc, dâng Đảng, dâng Bác, hướng tới Đại lễ kỷ niệm 1000 năm Thăng Long Hà Nội. Xin chúc cho Câu lạc bộ thơ của chúng ta ngày càng phát triển cả về số lượng và chất lượng, đúng như mục đích ban đầu đã đề ra.

“NGHE TRONG THƠ CÓ TIẾNG CƯỜI”

Nhà thơ PHẠM VŨ

Đây là tập thơ thứ ba của Câu lạc bộ thơ Lâm Đồng xuất bản. *Hương Thông!* Cái tên nghe thật quen mà quyến rũ làm sao!

Chúng ta đang sống giữa thành phố ngàn thông, ngàn hoa. Hương thông quyến quanh chúng ta, cho ta suốt ngày sống trong một cảm giác lâng lâng mà thanh khiết, nhẹ nhàng mà thanh cao. Thơ của các nhà thơ cao tuổi trong Câu lạc bộ có mặt trong tập thơ này cũng là một thú hương của thông.

Trong bài thơ “*Nhớ Huy Cận*” của bác Trần Đình Thảo, tôi rất thích hai câu:

*“Thi nhân trẻ mãi anh ơi
Cùng hoa, trăng, nước, mây, trời xuân xanh!”*

Đúng vậy, thơ là hoa, trăng, nước, mây, trời, thơ là xuân, thơ chính là một chút hương thoang thoảng của thông, đọng lại hồn ta, trong tình ta và cùng ta đi suốt cuộc đời.

Trong tập “*Hương Thông*” xuất bản lần thứ ba này, Câu lạc bộ muốn gửi đến người đọc một tình yêu quê hương đất nước, một tấm lòng tri ân đối với Đà Lạt - Thành phố của ngàn thông. Và đặc biệt hơn, sâu sắc hơn là hướng cõi lòng về với “*Ngàn năm Thăng Long*”, về với Bác Hồ kính yêu.

Nhiều bài thơ Đường của Xuân Đài, Hoàng Mai, Ngô Xuân Chủ, Nguyễn Thanh Lược, Mộng Hoài Nhân, Trần Hạnh Nguyên... đã nói lên điều đó. Ta hãy lắng nghe các bác, các chị tâm sự:

*“Muôn đời vẫn hiến tằm vườn mới
Vạn thảo hiến tài bước tiến nhanh!”*

Bài Tổ Quốc Ta của Ngô Xuân Chủ

Và:

*“Gió sớm ngân rền Chuông Trấn Quốc
Trăng khuya rải ánh sáng Tây Hồ”*

Bài Dấu Xưa Thăng Long của Hoàng Mai

Tập *Hương Thông Câu Lạc Bộ* xuất bản lần này còn có nhiều bài hay, tinh tế, dí dỏm và có rất nhiều câu thơ đọng lại trong lòng người đọc như:

Nguyễn Thanh Lược tâm sự:

*"Đôi vai oằn xuống vì non nước,
Trợn dạ dần dày với núi sông!"*

Tập thơ khá dày với nhiều bài; trong mấy lời giới thiệu tôi không thể điểm hết các câu thơ hay, nói hết từ của các bài thơ đẹp. Xin phép chị Trần Thị Hạnh Nguyên mượn ba câu trong bài: *"Lục Bát Ngàn năm"* của chị để kết thúc bài viết này:

*"Một ngàn năm bấy nhiêu ngày
Câu thơ lục bát vẫn say hồn người
Nghe trong thơ có tiếng cười !!!"*

Kỳ vọng từ một cuộc giao lưu (với đoàn Năng mới - Quận Tân Bình - TP. Hồ Chí Minh)

DANH SÁCH BAN CHỦ NHIỆM CÂU LẠC BỘ THƠ LÂM ĐỒNG NHIỆM KỲ III (2009 - 2011)

- 1. Bà HOÀNG MAI** - Sinh năm 1946 - Chủ nhiệm Câu lạc bộ
Nguyên: - Ban nói Đài Tiếng nói Việt Nam. ĐT: 063.829147
- Trưởng ban Biên tập Đài Bắc Ninh.
- Cán bộ A chi viện Đài Phát thanh Lâm Đồng.
- Phụ trách Biên tập thời sự, thông tin, người tốt việc tốt, phòng Nghiệp vụ Sở Văn hóa Thông tin Lâm Đồng.
- 2. Bà BÙI THỊ THÊM** - Sinh năm 1952 - Phó Chủ nhiệm Câu lạc bộ.
Nguyên: - Phó Giám đốc Sở Giáo dục Lâm Đồng-ĐT: 063.3823396
- Tỉnh ủy viên, Chủ tịch Hội Liên hiệp phụ nữ tỉnh LĐ.
- Ủy viên Ban chấp hành Hội Liên hiệp phụ nữ Việt Nam.
- 3. Ông PHẠM NGỌC THUẬN** - Sinh năm 1941 - Ủy viên Ban Chủ nhiệm Câu lạc bộ, kỹ sư Lâm nghiệp - ĐT: 063.3829268
Nguyên: - Đoàn trưởng đoàn Quy hoạch Bộ Lâm nghiệp. Sau đó chuyển sang Chuyên viên UBND tỉnh Lâm Đồng.
- 4. Ông PHAN HUY MINH** - Sinh năm 1937 - Ủy viên Ban Chủ nhiệm Câu lạc bộ, kỹ sư Lâm nghiệp - ĐT: 063.3500555
Nguyên: - Trưởng phòng Quản lý bảo vệ rừng và kỹ thuật của Liên hiệp Gia Nghĩa.
- Chuyên viên chính của ngành Lâm nghiệp Đắc Lắc.
- 5. Bà TRẦN THỊ MAI LAN** - Sinh năm 1958 - Ủy viên Ban Chủ nhiệm Câu lạc bộ - ĐT: 063.3700137
Nguyên: - Cán bộ Ban Tuyên huấn, phòng Chính trị Học viện Lục quân.
- Chủ tịch Hội Liên hiệp phụ nữ phường 9 thành phố Đà Lạt.

Lưu ý: Quý vị cần liên hệ trao đổi, xin gọi theo số điện thoại trên

Mục lục

Lời cảm ơn - Ban chủ nhiệm CLB

Lời giới thiệu - Lê Công

Một vài cảm nhận về thơ qua tập Hương Thông 3 - Hoàng Mai

♦ HÀ ĐỨC ÁI

✦ Hà Nội của tôi ơi	10
✦ Nghiêng.....	11
✦ Ánh mắt	11
✦ Hồi xuân	12
✦ Mẹ xưa	12

♦ ÔNG THỊ HÒA BÌNH

✦ Nguyên tiêu nhớ Bác.....	13
✦ Chúng con nguyện theo lời Bác	14

♦ SƠN BÌNH

✦ Lưu luyến	15
✦ Tạ lòng.....	15

♦ LÊ CÔNG

✦ Nhớ Đà Lạt.....	16
✦ Lặng lẽ.....	18

♦ HOÀNG CƯ

✦ Thành phố ngàn hoa	19
✦ Cung Chúc Tân Xuân	20

♦ MAI XUÂN CẢNH

✦ Ngày thơ nhớ Bác.....	21
✦ Ngàn hương thông nở rộ mùa hoa	22

♦ LÊ BÁ CẢNH

✦ Cây thông.....	23
✦ Trên đôi mộng mơ	25
✦ Vợ tôi	26

♦ NGÔ XUÂN CHỦ

✦ Tổ quốc ta.....	27
✦ Khúc ca.....	28
✦ Tự bạch	28

✦ NGUYỄN TÙNG CHÂU	
✦ Cắm cảnh nhà ngang.....	29
✦ HÀ LINH CHI	
✦ Hồ Chí Minh những gì với ta	30
✦ Hồ Chí Minh viên gạch đầu tiên	32
✦ HOÀNG THỊ PHƯƠNG CHÂM	
✦ Đà Lạt vào Xuân	33
✦ Đôi Nga yêu thương	34
✦ MỸ DUNG	
✦ Tình yêu Đà Lạt.....	35
✦ NGUYỄN ĐỨC DIỆU	
✦ Trung Thu nhớ Bác	36
✦ Canh Dàn.....	37
✦ Sắc Xuân.....	38
✦ XUÂN ĐÀI	
✦ Vọng về cố hương	40
✦ Thủ Đô Hà Nội - Ngọn Tháp Bút.....	40
✦ NGUYỄN HƯNG	
✦ Mừng Đảng tám mươi tuổi xuân	41
✦ Tặng em	41
✦ Tình bạn.....	42
✦ PHẠM NGỌC HẰNG	
✦ Đà Lạt, Festival Hoa 2010	43
✦ ĐINH HỮU HỢI	
✦ Về với Tây Nguyên	45
✦ NGUYỄN HUYNH	
✦ Tình em	47
✦ Tình ca Cao Nguyên	49
✦ Thanh niên xăng dầu	50
✦ VI QUỐC HIỆP	
✦ Hà Nội - Bằng Lăng	51
✦ ĐINH HÙNG	
✦ Thăng Long ngàn năm.....	52
✦ Xuân Đà Lạt.....	53

✦ NGUYỄN THỊ HOA	
✦ Tôi chọn em	54
✦ PHAN KHOÁI	
✦ Hoa Đà Lạt gửi về Hà Nội.....	55
✦ Điện Biên Phủ trên không	56
✦ Hà Nội ngàn năm.....	56
✦ MAI LAN	
✦ Hà Nội em về	57
✦ Hai quê	58
✦ HỒ ĐỨC LUNG	
✦ Ngày về	59
✦ Đà Lạt thơ mộng	60
✦ Tặng em	62
✦ NGUYỄN THỊ THANH LỊCH	
✦ Chào Thăng Long - Hà Nội	63
✦ Sáng mãi tên Người	64
✦ ĐINH LY	
✦ Ông đại tá về hưu	65
✦ Vô tư.....	66
✦ Mời em một cốc sữa bò	67
✦ NGUYỄN THANH LƯỢC	
✦ Giờ ngồi ngắm lại	68
✦ Phơi phới ánh nguyên tiêu	68
✦ Việt Nam rực rỡ	69
✦ Tóc bạc lòng son.....	69
✦ HOÀNG MAI	
✦ Trung thu Hà Nội trên cao nguyên.....	70
✦ Cảnh thu Đà Lạt.....	70
✦ Cảm đề	71
✦ Dấu xưa Thăng Long	72
✦ Có một đôi mắt nhìn ta	73
✦ MỘNG HOÀI NHÂN	
✦ Ngàn năm Thăng Long	75
✦ Chúc Năm Mới	75

✦ **PHAN HUY MINH**

- ✦ Cột cờ Hà Nội..... 76
- ✦ Công bộc của dân..... 78
- ✦ Rừng xen phố 79
- ✦ Vệ túm, vệ gậy 80
- ✦ Ngục tù Côn Đảo..... 81

✦ **TRÀ MY**

- ✦ Thế giới đại đồng 82
- ✦ Tặng em cô giáo mầm non 83

✦ **CHU BÁ NAM**

- ✦ Hà Nội em 84
- ✦ Nỗi niềm quan họ..... 85

✦ **TRẦN HẠNH NGUYÊN**

- ✦ Lục bát ngàn năm 86
- ✦ Cảm tác mùa thu 87

✦ **LÊ ÍCH NGÀI**

- ✦ Thăng Long bừng sáng 88
- ✦ Ngàn năm văn hiến 88
- ✦ Rạng rỡ đất Thăng Long 89
- ✦ Truyền thống anh hùng 89

✦ **ĐỖ NGHỆ**.....

- ✦ Vịnh “Nhà Ngang” 90

✦ **VÕ VĂN SÁU**

- ✦ Lên thăm Đà Lạt..... 91
- ✦ Nhận Huy hiệu bốn mươi tuổi Đảng 91
- ✦ Xuân về đến ngắm ao hồ..... 92

✦ **HOÀNG SƯỞNG**

- ✦ Cho vườn thơ đẹp..... 93

✦ **NGUYỄN SOÁI**

- ✦ Dệt từ gia 95

✦ **CÔNG PHU**

- ✦ Nhớ đồng đội..... 96

✦ Ngắm cảnh hồ Xuân Hương	97
✦ NGUYỄN THỊ PHÁT	
✦ Yêu hội thơ	98
✦ Bác còn sống mãi	99
✦ Thăm quê Bác	100
✦ NGUYỄN VĂN PHƯƠNG	
✦ Tôi không sợ chết	102
✦ ĐẶNG NỮ KIM QUẾ	
✦ Thăng Long trong tôi	103
✦ Đà Lạt nhớ Hà Nội	104
✦ Nỗi lòng của em	105
<i>Chùm thơ cổ nữ sĩ Tương Phố</i>	
✦ Tình quê	106
✦ Vĩnh biệt Nha Trang	107
✦ Xúc cảnh Đà Lạt ("")	107
✦ Quên xuân !	108
✦ VÕ QUANG TẤN	
✦ Lãng Bác Hồ	109
✦ NGUYỄN TOÁN	
✦ Rau Đà Lạt	110
✦ Nhà Giáo	111
✦ Mừng Xuân Mậu Tý	112
✦ Thơ văn	113
✦ NGUYỄN THỊ THANH TOÀN	
✦ Một thoáng Hà Nội	114
✦ Mộng mơ mùa xuân	116
✦ QUÁCH THỊ TOÀN	
✦ Về viếng Nghĩa trang Liệt sỹ Đà Lạt	117
✦ Lời Bác dạy	118
✦ NGUYỄN TRUNG	
✦ Bát thập cảm tác	119
✦ LƯƠNG VĂN THƯ	

✦ Phụ nữ Việt Nam	120
✦ 65 năm một chặng đường	121
✦ BÙI THỊ THÊM	
✦ Chiều xuân Đà Lạt	122
✦ XUÂN THÙY	
✦ Chiếc vòng tay	123
✦ Sông ơi!	124
✦ TRẦN ĐÌNH THẢO	
✦ Hội ngàn hoa	125
✦ Nhớ Huy Cận	126
✦ Khát	126
✦ Bình vờ	126
✦ PHẠM XUÂN THU	
✦ Ngàn năm thương nhớ	127
✦ PHẠM NGỌC THUẬN	
✦ Anh thương binh trở về làng	129
✦ Đưa anh về quê	130
✦ Niềm tin	131
✦ HUỲNH TUẤN VINH	
✦ Đất thiêng muôn đời vẫn rạng	132
✦ PHẠM VŨ	
✦ Nhớ	134
✦ Vì sao biển mặn?	136
✦ LÊ TUẤN VIỆT	
✦ Cất cánh bay	137
✦ NGUYỄN THỊ XIẾU	
✦ Một chút tâm tình về Đà Lạt	138
<i>Những lời nói ân tình</i>	
✦ Làm đẹp cho xứ sở thân yêu - Phạm Quốc Ca	141
✦ Câu lạc bộ thơ Lâm Đồng làm theo lời Bác - Trần Thanh Hoài	142
✦ "Nghe trong thơ có tiếng cười" - Phạm Vũ	143
✦ Danh sách Ban Chủ nhiệm Câu lạc bộ Thơ Lâm Đồng nhiệm kỳ III (2009 - 2011)	145

HƯƠNG THÔNG

CÂU LẠC BỘ THƠ LÂM ĐỒNG

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

62 Bà Triệu - Hà Nội - ĐT: (84.04) 8229413

Fax: 04.9436024. Email: nxbthanhnien@vnn.vn

Chi nhánh: 270 Nguyễn Đình Chiểu, P.6, Q.3,
TP.Hồ Chí Minh

ĐT: (08) 2907317 - Fax: (08) 9305243

Email: chinhanhnxbthanhnien@yahoo.com

Chịu trách nhiệm xuất bản: **MAI THỜI CHÍNH**

Biên tập: **HOÀNG VĂN**

Bìa: **Ảnh HÀ HỮU NẾT**

Biên soạn và tuyển chọn: **HOÀNG MAI**

Sửa bản in: **HUY MINH - HOÀNG MAI**

In 1.000 cuốn, khổ 20,5 x 14,5, tại Xí nghiệp Bản đồ Đà Lạt. Giấy ĐKKHXB số: 293-2010/CXB/111-09/TN. Số quyết định xuất bản số: 337/QĐ-TN/CN. Cấp ngày 9/9/2010. In xong và nộp lưu chiểu tháng 10/2010.

*Kẻ nào ngắm
hàng ngàn buổi
bình minh,
không say đắm
buổi bình minh
nào. Hàng ngàn
cái cây, không
nhớ một cây
nào. Kẻ đó viết
thật là khó.*

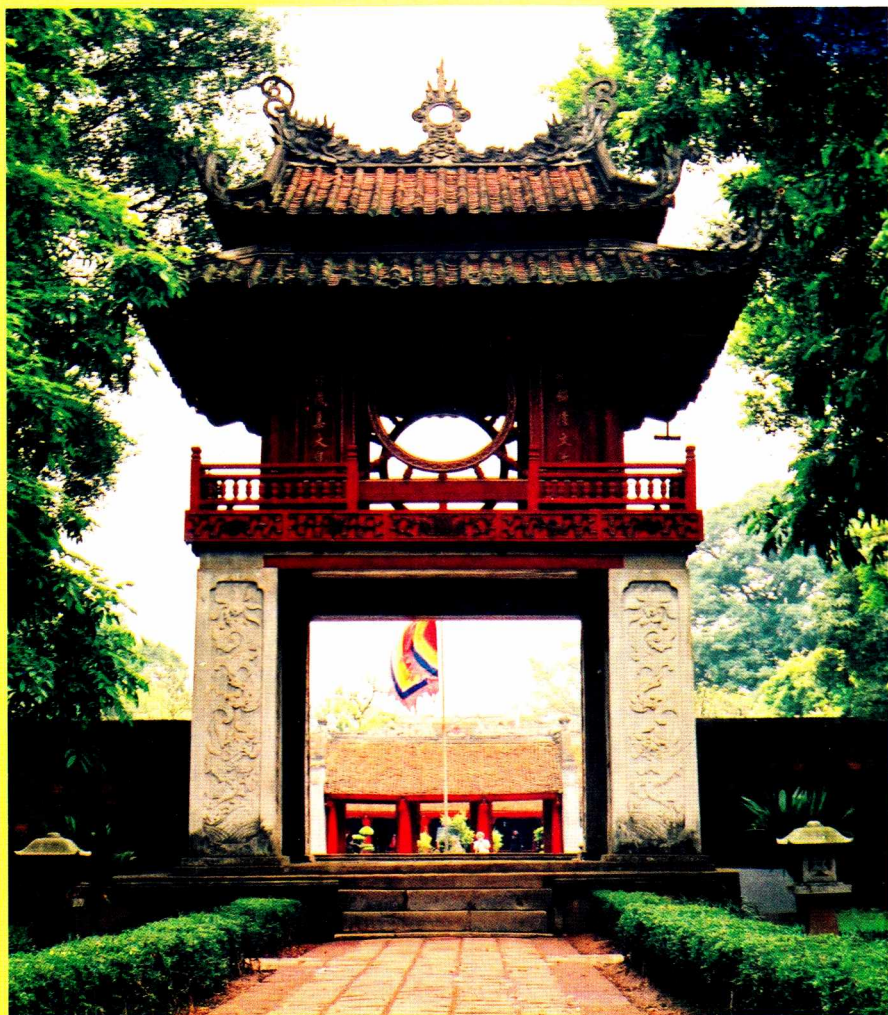
VÍCHTÔ HUYGÔ

CÂU LẠC BỘ THƠ LÂM ĐỒNG

NHIỀU TÁC GIẢ

Hương thông

Thơ 3

50.000 Đồng